

نمایی از پله‌های در ورودی تخت جمشید

سرستون و مجموعه

در واقع خانه‌ای که با ستون چوبی یا سقف چوبی و گاه گلی بنا شود بسیار فناپذیر است، چوب را موریانه میخورد و پس از چند سال بام فرو میریزد بنابراین احتمال قوی در تمام ایران خانه‌هایی که بام گهواره‌ای یا گنبد پوشیده می‌شدند بسیار معمول بوده، باید تا زمان اشکانیان منتظر شد تا ساختمان هائی نظیر کاخهای فیروزآباد و سروستان پدیدار شود که حداکثر استفاده را از گهواره و گنبد بنمایند و در سطح کاخهای هخامنشی ساختمان های بزرگ و باشکوهی بسازند. بهترین نمونه ساختمان آجری با گنبد و گهواره قسمت هائی از کاخ های مجلل یسئون است که با اینکه بخش ناچیزی از آن مانده ولی بهر جهت نشان میدهد که سازندگان زمان ساسانی موفق گردیده بودند فنای بسیار بلند و وسیعی را بدون یکبار بردن ستون برپا نمایند اما داریوش از معمارش چیز دیگری میخواست، او میخواست از آشور و مصر و یونان و ماد و حتی اورارتو در این ساختمانها نمونه‌ای دیده شود او میخواست تخت جمشید جنبه جهانی داشته باشد.

داریوش در انجام فکرش موفق شد زیرا نمایندگان تمام ملتهای جهان به تخت جمشید آمدند و درباره فکر بلند داریوش قضاوت نمودند، فکری که با اصول شاهنشاهی بزرگ کوروش از هر جهت تطبیق میکرد روزی که ساختمان های تخت جمشید را تمام شده معرفی کردند شاه بروی تخت بلندش همانطور که در نقش برجسته خزانه داریوش که امروز در موزه ایران باستان است نشان میدهد و همانطور که در سردر های سه دروازه و صد ستون نشان داده شده است جلوس کرد خنایار شاه پسر کوچک ترولی لایق ترش که فریادشاهی داشت و از طرف مادر به کوروش بزرگ میرسید در کنارش ایستاده بود و تمام اعیان مملکت که منحصر از ماد ها و پارس ها بطور مساوی ترکیب یافته بودند پله ها را آهسته و صحبت کنان با یکدیگر بالا رفتند، از هر ملتی چند نفر از سرانشان بعنوان نماینده در آن روز بار میافتند، هر کدام از آنها را يك نفر از اعیان پارس یا مادی با کمال مهربانی بطرف تخت پادشاه راهنمایی میکرد تمام این نمایندگان بدون استثناء نقشی از خود را در میان نقوش برجسته تخت جمشید میتوانستند بیابند و این برایشان افتخار بزرگی بود افتخار شرکت در شاهنشاهی ایران این نقوش را با نقوش برجسته آشوری که از هرسوسهای بریده را در بالای نیزه ها میبرند مقایسه کنید.

از مجموع تخت جمشید يك نوع بوی

خوشبختی و صلاح و صداقت و برادری پشام میرسید البته خوشبختی بو ندارد ولی مقصود من این است که همه شاد بودند که در زیر حمایت شاهنشاه بزرگی روز های خوشی را خواهند گذراند.

در بالای تمام اینها اهورا مزدا در پرواز بود، اعتقاد به اهورا مزدا پروردگار نیکی راهنمای شاهنشاهان، احتراز از دروغ و زشتی، پیروی از تمام اصولی که پارسها را بر سایرین برتری داده بود همه اینها موجب شده بود که شاهنشاه ایران کاخهای مجلل تخت جمشید را که نشانی از نتایج اعمال اصولی بود که کوروش بزرگ آنرا بنیان گذاشته بود برپا نماید.

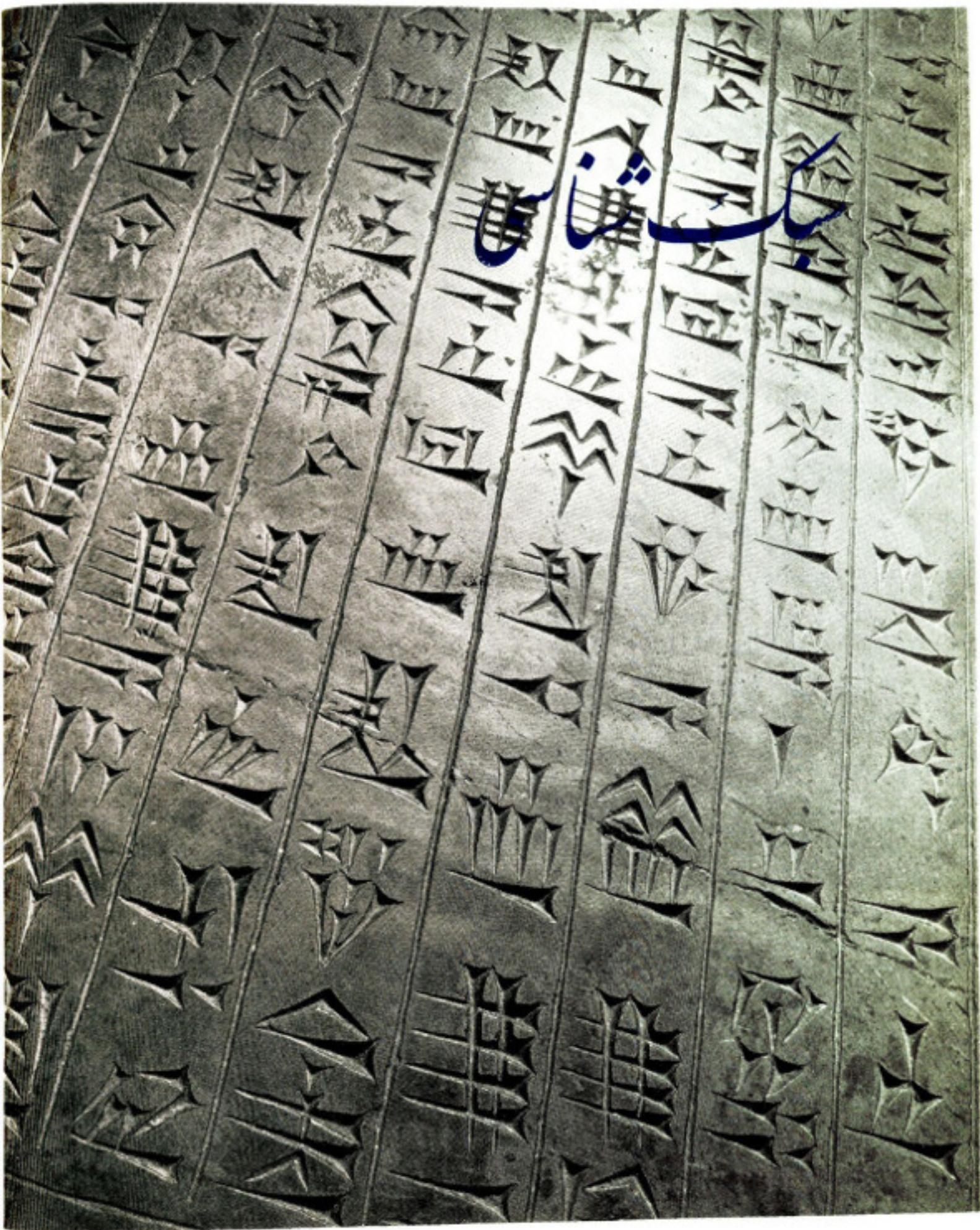
اینها که حضورتان عرض کردم از نخیلات من بود ولی شکی نیست که ملل مختلف متشکله شاهنشاهی ایران بوجود ساختمان هائی مانند کاخ های شوش و تخت جمشید فخر میکردند و مامم امروز بان فخر میکنیم. وقتی اسکندر خود را در برابر این کاخ های باشکوه دید آتش کینه و حسرت در دلش شعلهور شد و پس از اینکه دستور داد آنرا از بن غارت کنند امر به آتش زدن آن را صادر کرد ولی اندکی بعد پشیمان شد چون او پس از اینکه سراسر ایران را طسلی کرد آرزو کرد که مانند شاهنشاهان ایران بر روی چنان تخت باشکوهی جلوس کند ولی دیگر تختی و کاخی وجود نداشت اسکندر این کار را در شوش انجام داد و برای اینکه فکر خودش ایران و یونان شرق و غرب را با هم در آمیزد دستور داد ۱۰۰۰۰۰ نفر از جوانان یونانی با ۱۰۰۰۰۰ دختر ایرانی ازدواج کنند ولی اسکندر این آرزو را به کور برده زیرا اندکی بعد احتمالا در نتیجه گرمیدن يك پشه ناچیز به مرض مالاریا مبتلا شد و از دنیا رفت اسکندر آنچه را که کوروش ها و داریوش ها و خنایار شاهها برای پیشرفت تمدن بشری برپا کرده بودند ویران نمود و بجای آن توانست چیزی برپا سازد. پس از انقراض دودمان هخامنشی سبک معماری تخت جمشید و شوش بکلی متروک شد زیرا این سبک برای منظور بخصوصی برای تجلیل شاهنشاهی ایران بوجود آمده بود برای مدت مدیدی این شاهنشاهی در زیر خاکستر های آبادانا ها و صد ستون ها باقی ماند تا امروز باز شاهنشاه دیگری با کوششی که نمود آنرا به خارجیان نشان داد تا بدانند که ایران تنها کشوری در جهان است که در ۲۵ قرن پیش در نتیجه فکر بلندی بوجود آمده و تا امروز هنوز برپای مانده است زیرا امپراطور های بزرگ بزور شمشیر و حتی توپ و تفنگ در دوران های جدید تر بوجود آمدند که دیری نپاییدند و نام نیک از خود

باقی نگذاشتند. بنابراین تعجب نکنید اگر من شما بگویم معماری تخت جمشید واقعی توان با معماری هیچ دوره‌ای از تاریخ ایران مقایسه نمسود این يك هنر و طرز فکری بود که با نخستین پادشاهان هخامنشی بوجود آمد و با از میان رفتن آنها از میان رفت. هنر ساختمان ایران واقعی همان گنبد ها و گهواره هائی است که از چند هزار سال پیش در این سرزمین ها معمول بوده و ساختمان های زیبای اصفهان و فیروز آباد ها و سروستان ها و طاق کسری ها بوجود آورده است. آیا میتوانی مسجد شاه اصفهان یا مدرسه مادر شاه را با تخت جمشید یا شوش مقایسه کنید از حیث مصالح وسعت شکل خارجی و داخلی و از بسیاری موارد دیگر مساجد اصفهان و دیگر ساختمان های ایران در دوران اسلامی با ساختمان های دوره هخامنشی قابل مقایسه نیستند این ساختمان ها بیشتر با روح شاعرانه ایرانی تردید اند بیشتر هنرشان در زینتی است که در آن بکار برده شده و در صورتی که در ساختمان های تخت جمشید و شوش زینت قسمت بسیار کوچکی از هنر ساختمانی را شامل است و تمام زیبایی آن در شکل ها و خطوط افقی مزوج با خطوط افقی است هنر تخت جمشید مردانه است و کوشش ندارد با بکار بردن رنگ ها مارا بفریبید در صورتی که هنر اصفهان يك دنیا شعر و لطافت و خطوط منحنی و پیچاندر پیچ است که ممکن بود هیچگاه مورد سلیقه شاهنشاهانی مانند داریوش واقع نمیشد.

هر چه هست، تخت جمشید امروز مانند نشانه بارزی از افکار بلند کوروش بزرگ موسس شاهنشاهی ایران است که به سبب خصایص اخلاقی برسانندش حتی مورد تمجید دشمنانش قرار گرفته است و کاملا سزاوار است که ما امروز به بهترین نحوی از او تجلیل کنیم ولی آقایان معمارانی که امروز فریفته اصول دیگری هستند که آنها هم بجای خود مورد احترام و پسند ما می‌باشند فراموش نکنید که معمار گمنامی هم این ساختمان های مجلل را برپا کرده، بدون اینکه حاضر شود حتی نام خود را برای شما فاش کند.

عیسی بهنام

سبک‌شناسی

از : کریم پیرنیا

● تاچندی پیش هنر ایران بعنوان یک هنر مستقل شناخته نمیشد . هنر های پیش از اسلام ایران در ردیف هنر اقوام بین‌النهرین و هنر های بعد از اسلام جزو آثار مهاجران غیر ایرانی در صفحات فرهنگها و دایرةالمعارفها منعکس میگردید .

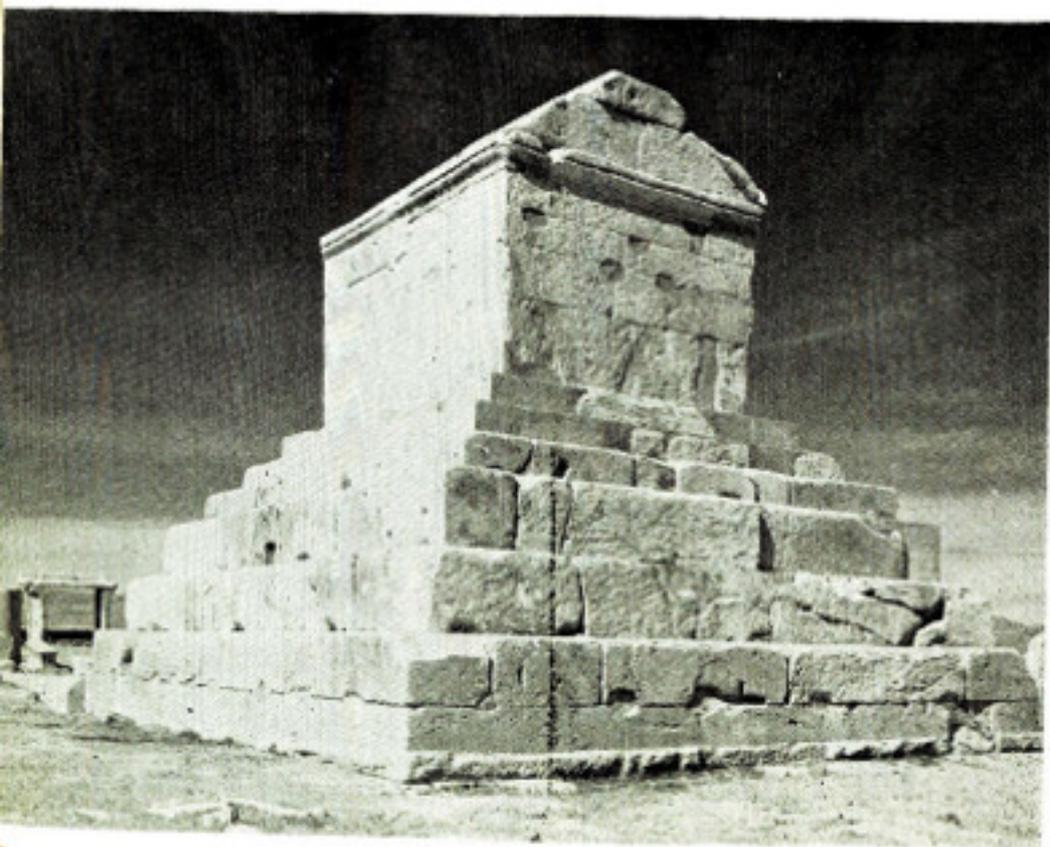
آثار تمدن و هنر ایران بطور غیر مستقیم بهاطلاع دانشمندان و هنر دوستان باختر زمین میرسید و بدین جهت شاید این دانشمندان حق داشتند سر ستون تخت جمشید را در لوحه آثار آسورستان ورخیام درگاه های آن را در ردیف هنر مصری جای دهند و یا سر ستون استودانهای مادی و پیش از مادی را به نامی که مدتها با آن آشنائی داشتند « یعنی یونیک » بخوانند ، ولی امروز چنین اشتباهی چه عمداً و چه سهواً دلیلبر کم‌آگاهی و بی خبری است و وقت آن رسیده است که واقعیات تمدن ایران باستان که بحق نام « خونیرت » یاغاف زمین گرفته و گهواره تمدنهای بسیار آریائی و غیر آریائی بوده است مورد بررسی دقیق علمی قرار گیرد .

یکی از مطالبی را که باید زودتر از مباحث دیگر مورد بررسی قرار داد سبک‌شناسی معماری ایران و طبقه بندی سبکهای مختلف آنست .

متأسفانه از آنجا که تاکنون سبک‌های مختلف معماری ایران بطور پراکنده و توسط دانشمندان غیر ایرانی مطالعه گردیده است ، نامهایی بر آنها نهاده شده است که چندان مناسب نمی‌نماید . و حال آنکه سبک‌های شعر فارسی که توسط دانشمندان ایرانی مورد مطالعه و دسته‌بندی قرار گرفته است دارای نامهای منطقی و مناسب میباشد .

شعر فارسی دری مانند معماری بعد از اسلام ایران ابتدا از خراسان آغاز شده است و هر پارسی زبانی در هر جای جهان به این سبک سروده باشد میگویند شعر او سبک خراسانی دارد ولی در معماری ایرانی چنین ترتیبی ملحوظ نشده است و اغلب برای چند بنا که

عکسی از تخت‌جمشید - آرامگاه کوروش کبیر

بیک سبک ساخته شده نامهای مغولسی ، تیموری ، قره‌قویونلو و نظایر آن انتخاب گردیده است (۱)

ایرانی با داشتن داستانها و افسانه‌های نغز و دلکش مانند ورجمکرد و پیدایش کیومرث (زنده میرا) و سرودهای آسمانی و مستد اوستا هرگز اصرار ندارد که شهر نشینی و تمدن از این کشور آغاز شده و تا پیدایش دلایل کافی اصولاً این گونه مطالب را عنوان نمی‌کند .

معماری (چنانکه تعریف شده است) ترتیب و پیوند اجزای ساختمان است که با نظم و تناسب در کنار هم پرداخته شود . شاید واژه فارسی رازی‌گر که بجای معمار بکار می‌رفته و مشتق از رزورایش (ترتیب دادن و منظم کردن) است ، بیشتر بتواند معماری را تعریف کند .

با اذعان به اینکه قبل از تشکیل شاهنشاهی هخامنشی در ایران و بیرون از ایران ، آثار و بنا های بسیار به شکل و سبک و طرحهای گوناگون ساخته شده است . و اغلب آنها از نظر هنری بسیار ارزنده است . این حقیقت را نمیتوان انکار کرد که برای نخستین بار در سرزمین پارس اجزای گوناگون ساختمان که هر يك معمول محل و قومی بوده بدست رازگری توانا و هنرمند چنان درهم آمیخته است که شگفتی آن هر بیننده را برمی‌انگیزد .

ساختمان ستاوند و چهل ستون پیش از ایران در بسیاری از نقاط جهان متداول بوده است ولی برای نخستین بار در پاریس فاصله ستونها تا حد امکان زیاد شده و ارتفاع آنها افزونی یافته و فضای بین آنها وسیع شده است در صورتیکه گاهی اوقات فاصله دو ستون مصری بدون اغراق مساوی یا کمتر از قطر آنهاست . بجزرات میتوان گفت دلیل ظهور معماری در روزگار هخامنشیان پیدایش يك نیروی بزرگ و دست یابی به سرزمینها و منابع بیشماری است که قبل از تشکیل شاهنشاهی هخامنشی مورد متابعتی نداشته است (۲)

آوردن چوب از جبل عامل و قندهار ، تهیه لاجورد و زر و سیم از سرزمینهای دور ، بریدن و نقش انداختن سنگها با تعداد معدودی هنرمند محلی شاید پیش از این روزگار امکان نداشته است و از همه بالاتر ذوق و علاقه و زیبارستسی آریائی با فرمش و زیر دست پروری و برهیز از جور و ستم بر کارگران و بیگار گرفتن هنرمندان و دست و دلبازی ورزیشی پارس تاثير بسزائی در پدید آمدن هنر معماری داشته است (۳)

در ایران پیش از اسلام تنها دو سبک چشم میخورد نخست سبک پاریسی که در سرزمین پارس به وجود آمده است و دوم سبک پارسی که از پرشو برخاسته است .

آشکدههای نظنر

چغازنبیل

عکس صفحه ۵۴ : حمام گنجعلی خان

هنرمندی

مشخصات و خصوصیات سبک پاریسی به

این شرح است :

۱- استفاده از سنگ بریده و منظم و پاکتراش و گاهی صیقلی و تهیه بهترین نوع مصالح از لحاظ مرغوبیت و رنگ و دوام از هر جا که میسر بوده است .

۲- آماده کردن پای بست بنا بالاته سنگ و سنگریزه و گاورس دست ساز و پی‌سازی و پی‌کوبی و بنای ساختمان بر روی سکو و تختگاه .

۳- نهادن ستونها در حداکثر فاصله ممکن و تا ارتفاع بسیار چشم گیر و آرایش سرستونها با جزئیاتی که برای بردن بار آسمانه (۴) و فرسب (۵) های چوبی کاملاً متناسب و منطقی باشد .

۴- پوشش با فرسب و تیر و تیرچه چوبی سخت و بریده و درودگری شده (۶)

۵- آرایش طار می پلکانهای کوتاه و مارو با ششهای برجسته و کنگره های زیبا و متناسب .

۱- تصور شود که برای نفی تناسب بنائی به سلجوقیان یا سلسله‌های دیگری که تبارشان غیر ایرانی است تمسبی در کار باشد غزنویان ، سلجوقیان ، ایلخانان ، تیموریان و ترکمانان نیز مانند سامانیان ، بودائیان ، صفویان ، و زندیان هر يك از يك گوشه‌ای از ایران برخاسته‌اند و همه ایرانی و بعضی از شاهان این خاندانها مایه افتخار و سربلندی ایران هستند بلکه اعتراض بر این وارد است که چرا باید سبکهای معماری مانند شعر به زادگاه خود منسوب نشود و چرا چند اثر بیک سبک ، متبھی در زمانهای مختلف و در محل‌های مختلف ساخته شده است ، بنام واقعی خود معروف نباشد و در نتیجه این گرفتاری پیش آید که برای يك سبک ساختمان چند نام بر مورد انتخاب گردد .

۲- هنر بومی می‌پیوند ، خام است و چون امروز گوهی است که تا پیوند نخورد آبی بر نمی‌دهد ، و سر زیبایی هنر ایران نیز تاثر از همه آثار هنری پیشینیان است :

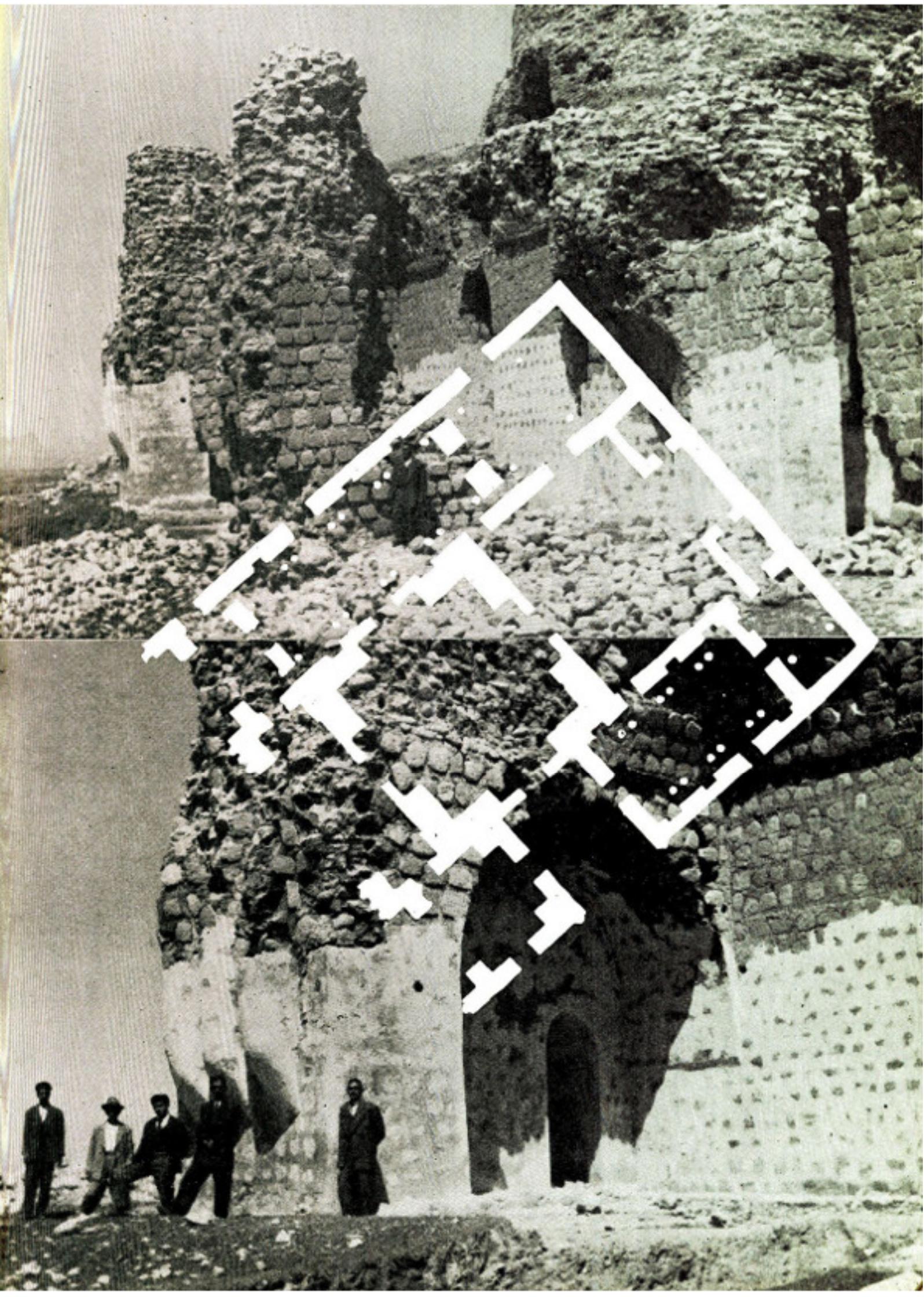
۳- معماری پاریسی متعلق به سرزمینهای است که در روزگار هخامنشیان پارس بزرگ را تشکیل میدادند

۴- سقف

۵- تیربار بر سقف

۶- فرورفتگی پشت گاوهای سرستون

برش چوب را تأیید میکند .

برج زادگان

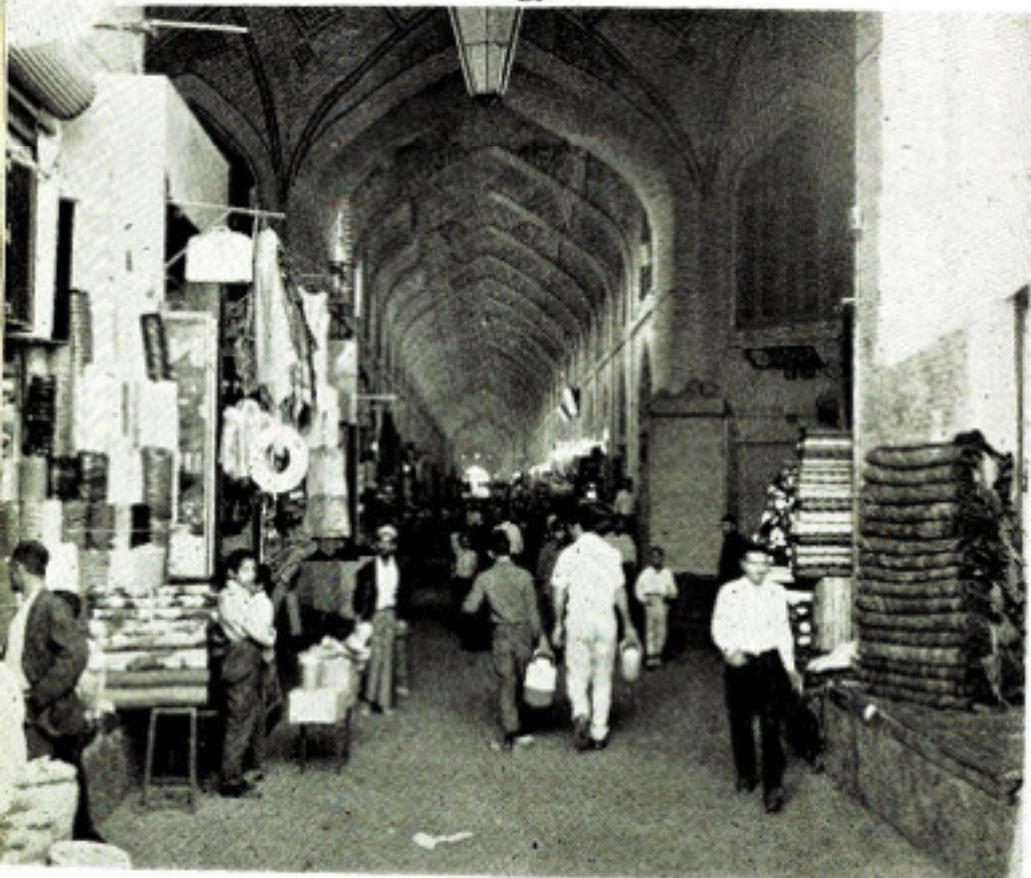
- ۶ - فرش دقیق و ظریف درگاهها و آرایش سردرها با استفاده از زغره (۷) های داری و پتکانهای (۸) مصری .
- ۷ - ساختن دیوار های جدا کننده با خشت خام و آرایش داخلی و خارجی آن با رنگ و کاشی نره لعاب دار .
- ۸ - پرداختن فرش کف با بهترین مصالحی که در آن روزگار یافت میشده است .
- ۹ - آرایش پیرامون تخرها (۹) هدشها (۱۰) و ابدنها (۱۱) با استخر و آبنا و پردیس .
- ۱۰ - ارتبات آشپزخانه و متحدنات فرعی - باراههای پنهانی - با بنای اصلی .
- ۱۱ - تعبیه سایبان و آفتابگیر منطقی و ضروری برای ساختمانها (۱۲) .

سیک پارتی

پس از تشکیل شاهنشاهی اشکانی طبعاً بنا های معتبر و مجملی نخست در سرزمین پارت و پس از آن در سرتاسر ایران برپا شد . با اینکه طبعاً می بایست هنر پارتی تا حد زیادی تحت تاثیر یونانیان که پیش از آنها بر ایران حکومت داشته اند قرار گیرد و بنا ها بخصوص یک نواخت و با آسمانه مسطح احداث گردد می بینیم که شرایط اقلیمی و طرز زندگی و سابقه ، پیش از آن در سیک پارتی موثر بوده است .

معماری پارتی با توجه به خاک ترده بار (موریانه دار) ایران بخصوص خاور و جنوب خاوری و اشکال تهیه چوب بلند و سخت در داخل کشور احداث طاق را که از روزگار های کهن در این سرزمین معمول بوده است دوباره رایج کرد . طاقهای تخم مرغی را در شمال ایران و به گویش گیلکی مرغانه (مرغانه پرت) میگویند . که نام بسیار مناسبی برای این گونه قوس است و به نظر می آید کلمه طاق نیز از ته (پوشش و هاگ

- ۷ - ابزارها و چفت های پیرامون درگاه
- ۸ - برجستگی روی دیوار و ابزار برجسته
- ۹ - سرپوشیده و بویژه مهمانخانه
- ۱۰ - نشیمن
- ۱۱ - گنبدخانه و عمارت اصلی
- ۱۲ - تاکنون تصور شده است که ساختمانهای پارسی فقط از درگاههای پائین روشن میشده ولی با توجه به ساختمانهای ایرانی بعد از اسلام که در بالای درگاه روزنه های مشبك دارد میتوان فرض کرد که روشنائی بناهای پارسی بنحوی شبیه به آن نامین میشده است .

بازار وکیل شیراز

که بمعنای حقه و تخم مرغ است) گرفته شده باشد. (۱۳)

این نوع طاق را در جغازنیبل و فردیک آن در هفت تپه (۱۴) میتوانیم دید و تردیدی نمی‌توانیم داشت که پوشش ساختمان باطاق و بخصوص طاق مرغانه بومی ایران بوده است (۱۵)

نوعی دیگر از قوس معمول پارسی، کلیل (۱۶) است که بعد از اسلام هم حتی تا زمان ما با اندکی تغییر بکار رفته است. این نوع قوس را نمیتوان طاق نامید و در واقع طوقه‌یی است با پیش کردن و نماندن دیوار. تا حد امکان دهانه درگاه را تنگ می‌کردند و سپس در کلاله آن چینی می‌زدند، ضمناً قوسی که فرنگیان آن را (کوزی) و معماران ایرانی جناغی می‌خوانند (شاید جناغ ابزار زدن از ریشه خن بمعنی نساوک باشد) اصل پارسی دارد و اینک بعضی تصور می‌کنند پس از اسلام در ایران رایج شده است صحیح نیست، چون در نقش‌جام‌ساسانی که بغستان یا کوشکی را نشان میدهد، هنرمند دقت کرده است که در گاهای ورودی را (۱۷) جناغی بسازد در صورتیکه قوسهای دیگر همه مرغانه و نیسگرد است.

بنابر این بجز آن میتوان ادعا کرد که جناغی و کلیل دودیده معماری پارسی است. بکار بردن طاق در بنا تأثیر زیادی در طرح آن دارد و معمار ناچار است برای پیش گیری از رانش رواق بزرگ طاقهای کوچکتری در یک یا دو اشکوب طرفین آن بسازد و بالاخره این رانش را چون موجی چنان ضعیف کند که در روی جرز آخرین چندان اثری نداشته باشد.

انتقال رانش که سبب ظرافت و زیبایی بنا و نازکی و نفی پایدها و جرزها میشود، منطبق معماری طاق ایرانی است و تاکنون هم ادامه دارد و در کلیه مساجد و مدارس بکار رفته است (۱۸).

معماری پارسی با طاق‌زنی و مصالحی سخت و تراشیده و منظم آغاز شده و تا پایان فرمانروائی اشکانیان تقریباً بهمین صورت ادامه یافت ولی با پیدایش شاهنشاهی ساسانی

و احتیاج زیاد به تعداد بیشماری بعستان (۱۹) و دسکره (۲۰) و کاخ و کوشک، دیگر امکان این نبود که کلیه بناها با مصالح پرداخته و بطور جسمی - با مصالح امروز - ساخته شود ناچار بناها را با پایدها و جرزهای ستر و با سنگ لاشه و قیصر چارو (گچ نیمکوب و نیم پخته طبیعی و کاورس شکر سنگ) میساختند و سپس هر بنا را متناسب با وضعی که داشت و در خور استفاده‌یی که از آن میشد با گچ و کاشی و آجر و بالاخره زر و سیم و لاجورد و شنگسرف می‌آراستند. سفیدکاری و گچبری درین نوع بناها پیش از همه رایج بود. اغلب کاخهای ساسانی بنام اسپید دژ معروف شده است.

معماری پارسی با وجود «بارها» (۲۲) منتهای شکوه و جلال خود رسیده کاخها و بستان‌ها با طرح‌های متنوع و با ارتفاع غرورآمیز و جبروت هرچه تمامتر چشم بیننده را خیره میکرد و بعضی از آنها تماشاگر را بهراس می‌انداخت و کار عظمت این بناها بجائی کشید که گاهی سازنده و صاحب بآن منتسب میشد (۲۱).

معماری پارسی در روزگار ساسانیان به و کنگره‌ها و کپه‌های (۲۳) بلند و محتشم و خارج از مقیاس بعلت داشتن صحن‌ها و حیاط‌های دوربسته و گوشوارها و مردگردها خودمانی دل‌باز بوده و باغچه‌ها و کرت‌بندی‌های پیرامونش بهشت را روی زمین آشکار میکرد. این سبک، با شکوه و ابهت و استواری و پایداری خود توانست با وجود شکست نظامی ایران و ویرانکاری متعصبانه تازیان تا قرن‌ها پس از اسلام بیاید بطوری که سبک معماری قرون اولیه اسلام را چیزی جز ادامه همین سبک نمی‌توان پنداشت.

آفتاب اسلام از باختر فر سرزمین ایران تافت. ایرانیانی که از دیر زمان با یگانه‌پرستی و برهیز از دروغ‌دروند و بی‌کار با بت‌پرستی و جادو خو گرفته بودند زودتر از همه دین نو را که منی بر تقوی و برهیز و آرامش و آزادی بود پذیرفتند. در صدر اسلام و حتی در زمان حکومت

بنی‌امیه در سرتاسر قلمرو عرب بنائی ساخته نشد مگر در خاک ایران آنروز (مسجد کوفه و مسجد شوشتر) در قلمرو بنی‌امیه از کلیساها و قصرهای روم شرقی استفاده میشد. در خارج از خاک ایران هم اگر لازم بود بنائی شود بدست ایرانی مورث میگرفت. داستان تعمیر خانه کعبه بدست رازیگران ایران و پدید آمدن موسیقی عرب بر مبنای آواز بنیانیان (بیات‌راژه) و عنوان شادروان برای حصار کعبه و کلمات عربی ایه = بقعه، قصر، دسکره قطره، طرز، رباط، رائی، طویله، جوشن و بسیاری چیزهای دیگر که فرصت آن در این جا نیست، همه مؤید آنست که سبکی بنام عربی هرگز وجود نداشته است.

پس از آنکه ایرانیان، بنی‌عباس را یگمان آنکه به ایران مهری دارند بروی کار آوردند. معماران ایرانی را واداشتند که برای خلفای باصطلاح ایران دوست و سرداران ایرانی دایر مدار دستگاه خلافت مسجد و کاخ و خانه بسازند. و برای ائمه معارف اسلامی که دیگر بسیار غنی شده بود مدرسه و تکیه و خانقاه و بیمارستان و نظایر آنها برپا کنند.

نخست می‌بایست برای نگهداری آثار گذشته فکری کرد، ناچار در آغاز کار رازیگران (۲۴) و دیسایان (۲۵) که دیگر نام معمار و بنا بر خود نهاده بودند، دست بکار، احیا و بازسازی کاخها و بستانها شدند.

مهدی را در دسکره ماه اسپدان و هارون را در بغستان سناباد جای دادند و محض احتیاط بقعه باز پیراسته سناباد را به پیکر یاک پیشوای بزرگوار خود آراستند که تا جهان هست جاوید بماند.

معماری پارسی نخستین بار در خراسان با اندازه‌هایی مردم وارتر و نفرت‌تر، چنانچه اسلام می‌خواست زندگی تازه‌یی را آغاز کرده و کم کم در سراسر سرزمینهای اسلامی میدانند و دیگر نشانه‌یی نمی‌ماند که طرز پیشگیری از رانش را با مصالح معمولی نشان دهد.

۱۳ - در بسیاری از شهرهای ایران بخصوص دامغان هنوز هم به تخم مرغ، مرغانه می‌گویند و در کلمه خاکینه مصطلح است.

۱۴ - توسط باستانشناسان ایرانی کاوش شده است.

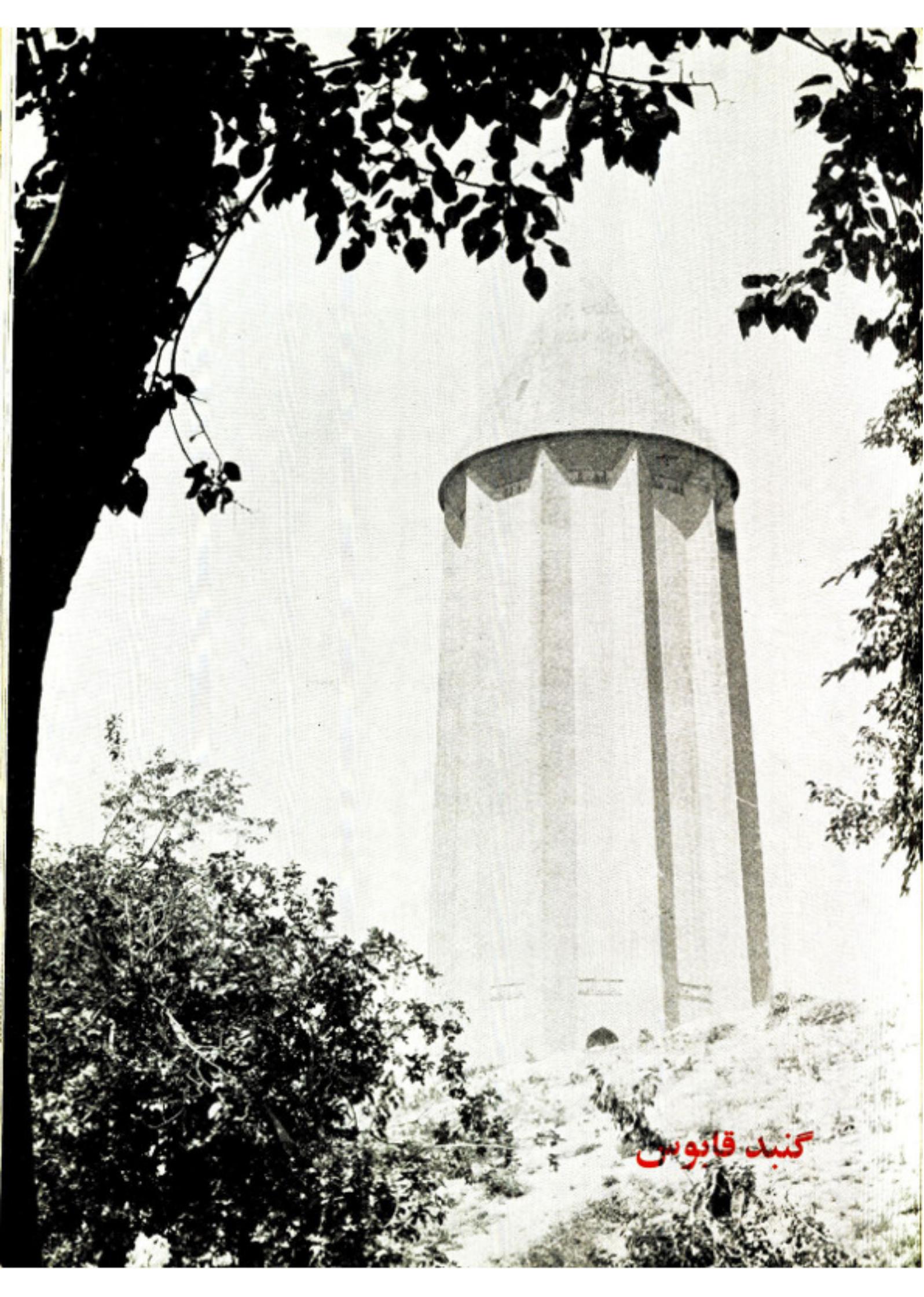
۱۵ - اگر منحنی فنار و رانش - فنار افقی طاق - و به اصطلاح میانناژ - خط فنار - طاق رارسم کنیم نشان میدهد که تاجچه حد این شکل طاق منطقی و اصولی است.

۱۶ - قوسی کم‌خیز معروف با ایرانی ۱۷ - جناغ در دخمه پارتیان کهن در کومش نیز دیده شده است.

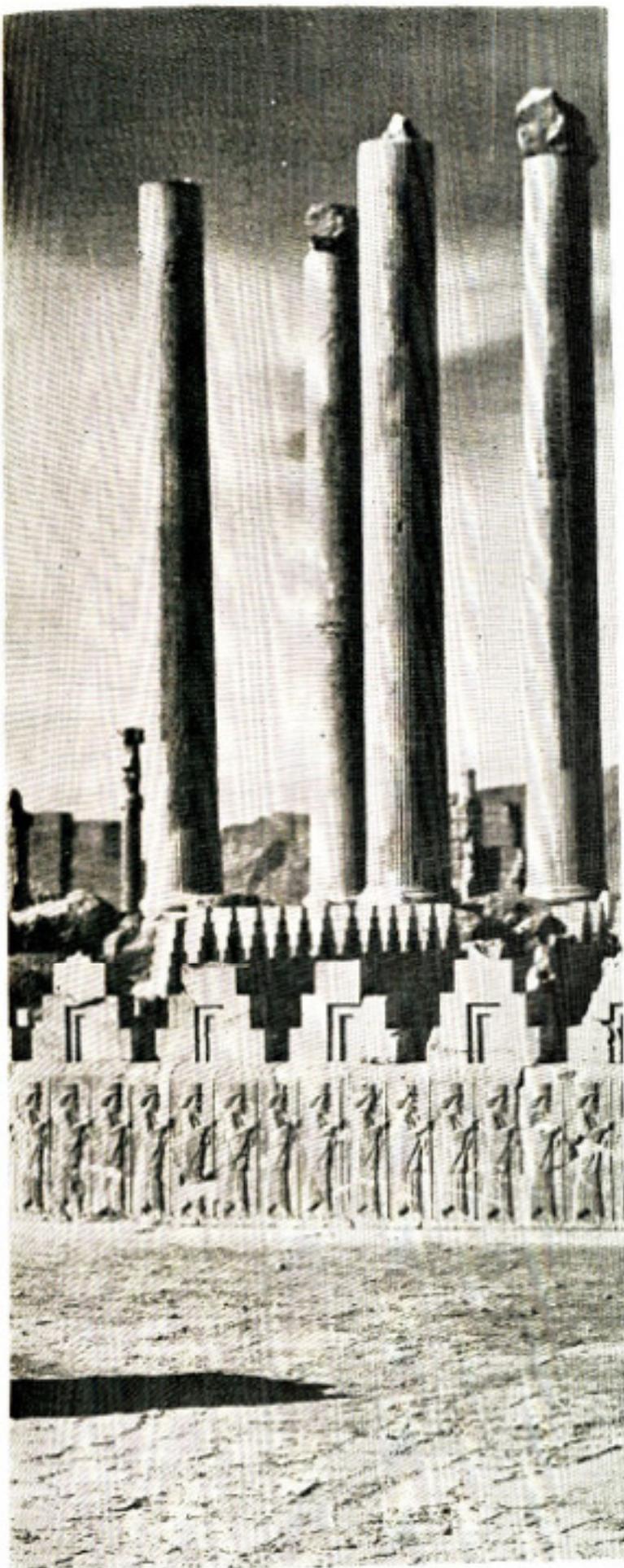
۱۸ - کسانی که توصیه میکنند برای تعمیر و حفاظت مساجد و مدارس از تجدید طاق غرفه‌ها و گوشواره‌ها خودداری شود در اشتباهند و با این توصیه، منطبق معماری ایران را تخطئه میکنند. چه اگر برای نگهداری یک رواق از هو و کلاف بتون مسلح و آهنی و نظایر آن استفاده شود، چند صباحی بعد بتون‌ها را که روش معماری

رواق را مطالعه میکند با توجه به این که در زمان ساختمان بنا بتون مسلح در کار نبوده است از آغاز آن را محکوم به فنا

- ۱۹ - معبد
- ۲۰ - عمارت بیلاقی بیرون شهر
- ۲۱ - مثلا برای تعظیم نام پادشاه خیره او را (رب‌الخورق والسدر) لقب داده‌اند.
- ۲۲ - حصار
- ۲۳ - قبه
- ۲۴ - معمار
- ۲۵ - بنا

گنبد قابوس

آن روز منتشر شد . (۲۶)
بهر حال در آغاز اسلام ، معماری ایران

بسیار نگر و مردم وارتر شد .
خراسان هم چنان که زادگاه شعردری
است گهواره معماری ایرانی اسلام یعنی همان
خراسانی نیز هست و شگفتا که با اندکی کم
و بیش همان سبک کهن پارتی است که از
نوخاسته و برنگ و آرایش دیگری درآمده
است .

اگر بنائی از نو هم ساخته میشد باز
تفاوت چندانی از لحاظ رنگ و طرح بنا
بنا های پارتی نداشت ، تنها تفاوت چشمگیر
آن در گونگی آرایش و سادگی و آرامش آن بود .
آرامگاه امیر ساسانی یا یقستانی که در
جام ساسانی نقش شده است هیچگونه تفاوتی
ندارد ، مانند آن درگاه چنانچه دارد ،
طاقنما های آن هلالی و مرغانه است ، یک
گنبد بزرگ بر روی طاقدیس (۲۷) آن نهاده
شده است و چهار کبه (منتهی بنام کبه) ولی
توپر و بصورت بازماندهیی از جامخانه های
گوشوار بنای پارتی جای دارد .

ستوندهای (۲۸) آن شاید برای اینکه
مردم وارتر شود حذف گردیده و بدین ترتیب
نمونهیی شده است برای هزاران بقعه آرامگاهی
که در سراسر ایران برپای گردماند .
سبک خراسانی :

سبک خراسانی تا روی کار آمدن
شاهنشاهی دیلمیان و بوئیان در سراسر ایران
زمین و بیرون از ایران کنونی معمول بوده
است . پس از روی کار آمدن بوئیان مرکز
قدرت و حکومت از نواحی مختلف خراسان
به ری منتقل شد و از آنجا به فارس و بغداد
و خوزستان رفت .

بوئیان برتری جوئی ایران را بیش از
دیگران پاس می داشتند و بحق می خواستند
که جانشین شایسته ساسانیان باشند .

گنبد های رک را در زادگاه خود دیده
بودند که بر فراز کوشکهای برج مانند خود
نمایی می کند و برجهائی که هنوز شکوه
ساسانی خود را از دست نداده و در قلمرو
فرمانروائی اسپهبدان آزادانه سر بر آسمان
کشیده بودند توجه ایشان را بخود جلب
کرده بود . معماران را داشتند که در
ساختن مساجد و مدارس و خانقاهها و
بیمارستانها به هیأت با شکوه این عناصر و

۲۶- حدیثی از مولای متقیان نقل شده است
که خانه بلند تر از دوقدر انسان جایگاه
شیاطین است . اگر چه نمی توان به محبت
این حدیث اطمینان داشت ولی تا حدی طرز
تفکر نو مسلمانان آن روزگار در مورد
معماری می رساند .

۲۷- گنبدخانه - فضای بزرگ زیر گنبد
۲۸- چهل ستون و تالار ستون دار

Vues de l'ancienne mosquée Masjed-e Djome d'Ardabil

جزئیات دیگری که در بناهای دیگر شهرستان های ایران مساحوظ میشود چشم داشته باشند. بدین گونه سبک خراسانی ، با شکوه بیشتر و آرایش و پیرایه زیباتر و پرکارتر ، جای خود را به سبک رازی داد .

ناخص این سبک گنبد های رگ و نار (مخروطی و پیاپی) بر روی مقصوره های بلند و پرشکنج (۲۹) باطاقچهها و کاوه ها و رقبا و رسمی بندی و ترمیم و شکلیهای فیل پوش پرکار گاهی تک و گاهی دویوش و گاه مجوف و گاه مضاعف (بدون خشخاشی) است که به تناسب اقلیم و آب و هوا بنا شده است . آرایش برونی اغلب با گره سازی آجری بصورت جسمی و گاه با رزچینی و بند کتی آراسته و مهر شده و آرایش درونی با گچبری و مفرس و خوانچه واقعی (نه آویخته) نازک کاری بنا را تکمیل کرده ، گهگاه هم کلوکهای کاشی یا نره آجر در آمیخته و هنرمعقلی را بوجود آورده است .

سبک رازی :

سبک رازی سبکی محتشم و منطقی و استوار است و بهمین دلیل تا نیم قرن پیش از حمله مغول که هنوز شهریاران ایران حشمتی داشتند معمول بوده و شاهکارهایی مانند گنبد قابوس ، برج معروف به طغرل ، مسجد جامع اصفهان (قسمت اصلی) بنای اصلی و سر در بقعه حضرت عبدالعظیم (که بتازگی باز یافته شده) مسجد زواره ، برجهای رادکان ، برجهای خرقان ، بر اساس آن پدید آمده است و چون اوج ترقی آن در زمان سلجوقیان بوده ، به نام ایشان معروف شده است .

سبک آذری :

با حمله مغول و کشت و کنتار و ستگری و ویرانکاری این قوم در دوره هرج و مرج و آشفتگی و خود کامگی حکمرانان محلی ، هنرمندان ایرانی از دل و دماغ افتادند ، کمی شعر ترانگیزد خاطر که حزین باشد ، معمار چگونه میتواند با آشفتگی و پریشانی هنر نمائی کند .

پس از حمله مغول ، ایران بهمان روزگاری افتاد که پس از انقراض ساسانیان دچار شده بود ، منتهی چون مغولان دینسی با خود نیاورده بودند تعمیری هم نداشتند که با مظاهر فرهنگ قوم مغلوب مبارزه کنند ، جز آنچه دستخوش آتش توحش شده بود ، آثار دیگری که ارزش چپاول و غارت نداشت تا ناندازهی مصنوعی ماند و بعد از آنکه هلاکو در مراغه مستقر شد ، بهمت وزیر ایرانی اش معماری ایران جان تازهی گرفت ، بنا های مذهبی و دیوانی با همان سبک رازی احداث گردید ، ولسی دیگر

معمار سر آن را نداشت که بنا را از پای بست
بیاراید و رفته رفته آرایشهای جسمی از میان
رفت . بناها با خشت و آجر معمولی و طاق
نماها با سفید کاری ساده ساخته شد و هر
قدر کشور آرامتر و فرمانروایان بیگانه
ایرانی تر و رامتر میشدند آرایش بناها از
بیرون و درون بیشتر و زینتار میشد .

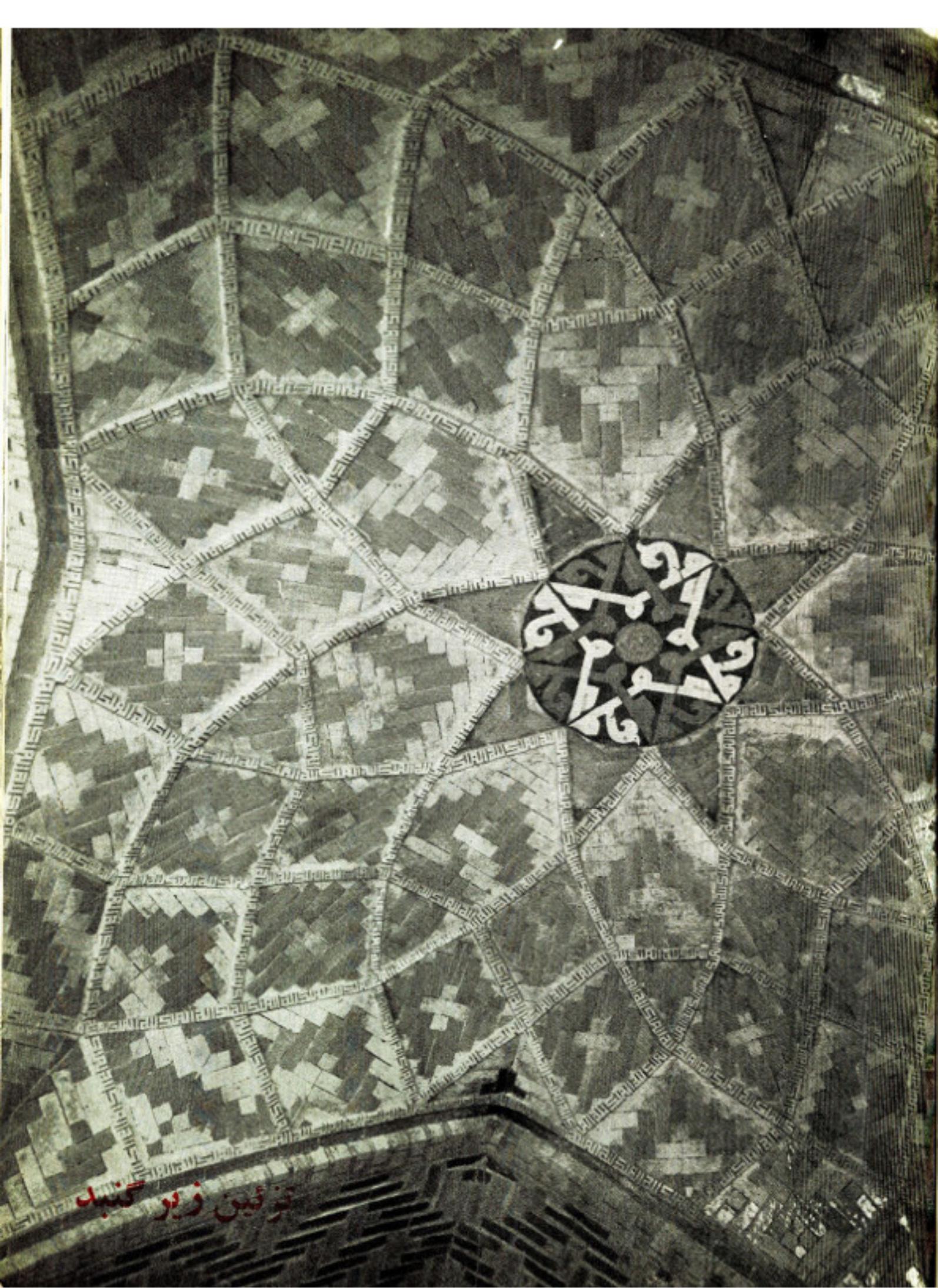
متاسفانه ربع رشیدی و شنب غازان
تبریز و دارالشای یزد حلقه مفقوده بی در
سلسله بنا های مراغه (مانند برجهای آرامگاه
و مساجد معزالدین و خواجه نصیر) و بنای
آرامگاه خدا بنده در سلطانیه است و گرنه ترقی
و تزئین الحاقی و پیرایه های معماری این سبک
را میشد بترتیب پیشرفت مطالعه کرد بعضی
را گمان بر این است که گویا معماران مغولی
نوعی گنبد سازی را از چین بایران آورده اند
این گمان خطا تا حدی حق بجانب ابراز شده
است که دانشمندی چون شادروان عباس
اقبال را نیز به گمان انداخته است بطوری
که در تاریخ مغول خود این موضوع را
تصریح کرده است کسانی که این عقیده را
اظهار کرده اند گنبد مدرسه ضبائیه شهرستان
یزد را که بتصریح جامع جعفری در سال
۶۲۳ هجری و متارن ظهور چنگیز ساخته
شده است ندیده اند و یا زحمت آنرا بخود
نداده اند که مثلا گنبد سلطانیه را با گنبد
جلیه کرمان یا هارونیه طوس مقایسه کنند
و در نتیجه سبک آذری را که از مراغه آغاز
شده و راه تبریز و سلطانیه را پیموده و
براسر ایران و خارج نفوذ کرده است سبک
مغولی نام نهاده اند . سبک آذری چندین قرن
زندگی خود ادامه داده و هر روز آراسته
تر و زیبا تر شده و شاهکار های زمان
فرزندان تیمور را بدست معماران شیرازی
و اصفهانی و تبریزی بوجود آورده است .
همانطور که پارسیان در راه خود به
ستاوند های چوبی و آسافتهای مسطح
آذربایجان برخورده و این سبک معماری را
با طرح کلاوهای (۳۰) کردی بیارس برده اند
امیران و سران و خواجهگان دستگاه مغول
و ایلیخان نیز علاوه بر سبک ساده و بسی
پیرایه آذری سبک دیگری را با پوشش مسطحی
به نواحی دیگر برده و هر کجا که هوا اقتضا
میکرده رواج داده اند این کار یک بار دیگر
هم توسط شاهان آذربایجانی (۳۱) صفوی
انجام شد با توجه به این مطلب یک بار دیگر
ملاحظه میشود بامنسوب ساختن نوع ساختمان
با هیأت های گوناگون و حتی با پوشش های
مغایر که در زمانهای مختلف ساخته شده
است یک قوم خاص ، چه دشواریهای درکار
سبک شناسی معماری ایران پدید می آید .

۳۰ - کلیه های گلی دو اشکوبه

۳۱ - ستاوند های چوبی بطلام در
اصفهان و شیراز ، زاده چهل ستون های
مراغه و بناب است .

UNE DES PORTES DU PALAIS

تزیین زبر گنبد

از مشخصات سبک آذری، ریزه کاری بنا با آجر سنگ و خشت رزچین و پوشش لوله‌ای و کجاوهای ایوانها و سادگی شگنجه‌ها و فیل پوشهای زیر گنبد و تزیین داخل و خارج بنا با آجر کاری تزیینی پیش ساز و گره سازی و گچبری پرکار و هم چنین آرایش محرابها و کتیبه های چشمگیر با قطعات کاشی و با نقش برجسته و در پایان بکار بردن کاشی معرق و گاهی اوقات نقش و نگار زر و لاجورود و شگرف در داخل بناست.

بله‌های تخت جمشید

مقارن پارواج سبک آذری در شهرستان های جنوبی بضموس آبادهای پیرامون یزد، ساختن گنبد بدون کاربندی رسمی و شکنجی بر روی ترک بندی که در آغاز اسلام معمول بوده است از نورایج میشود و نیز کاشیکاری معرق با همه دقت و ظرافتش تضح می‌گیرد. نمونه کاربندی را که به یزدی سازی معروف است در خانقاه بندرآباد یزد و نمونه کاشی معرق بسیار ظریف را در مسجد متمل بهمان خانقاه و نیز چهل دختران کاشان میتوان دید.

سبک آذری در زمان فرزندان شاهرخ به اوج ترقی خود می‌رسد و بحدی پرداخته و آراسته میشود که میتوان قسمت اعظم زیباییها و درخشندگی های ایران را مرهون این سبک دانست.

شاهکار هایی که به این سبک بوجود آمده‌اند بسیار مشهورند و نمونه آنها آرامگاه خدابنده، مسجد گوهرشاد، جامع ورامین، جامع یزد، جامع نطنز، مسجد خواجه نصیر مراغه و تعداد بسیاری از اماکن آمده‌اند است که در زمان صفویه به آرایش آنها افزوده‌اند. سبک اصفهانی:

پس از آنکه فرزندان تیمور قدرت خود را از دست دادند، سلطوت حکومت مرکزی نیز از هم پاشیده و اقتدار بدست قدرت طلبانی افتاد که هر يك به گوشه‌ای از ایران تاخته و دستگاهی برای خود فراهم ساختند در میان این فرمانروایان ترکمانان قراقویونلو بیش از همه به احداث بنا های معتبر و زیبا و باز سازی و پیرایش آثار گذشتگان توجه داشتند و از بس بنا های این دوره از لحاظ تناسب و دقت در آرایش مشابهند بنظر می‌آید که فرمانروایان آن روزگار شخصا در انتخاب سبک بنا دخالت داشتند و یا صاحب نظرانی خوش سلیقه را مامور این کار کرده بودند.

مسجد شاه ولی تفت (که تمام آرایش آن فعلا فرو ریخته و گچ اندود کرده‌اند) و مدرسه شهاب الدین قاسم طراز در یزد کمی پیش از دوران جهانشاه قراقویونلو ساخته شده است. گنبد خوش اندام آن که دوپوش پیوسته است، روی یزدی بندی می ترک

ESCALIER DE L' APADANA

نهاده و زمینه چهارگوش زیر گنبد بی هیچ چین و شکنجی چنبر و گرد شده است و حتی يك خط نیز در آن دیده نمیشود. در گامها و روزنها به اندازه‌ای خوش اندام و زیبات که حدی بر آن متصور نیست.

کمی بعد همین طرز کار در کاروانسرای مجاور مسجد میدان کاشان به فرمان جهان‌شاه و دخترش تقلید شده است هر کجا جزئی اطلاعی از فن معماری داشته باشد با مطالعه تناسب طاق‌ماهای علاف خانه این کاروانسرا درمی‌یابد که قطعاً معماری مدتها روی تناسب های آن مطالعه کرده و سپس به اجرای آن دست زده است.

پس همین مسافر خوش اندام را می بینیم که در مسجد کبود تبریز طنازتر و خودنمایی میکند. گویا فیروز اسلام برزنده ترین نامی باشد که بر این اثر بی‌مانند نهاده‌اند.

تا این‌جا هنوز این سبک ظریف و شاهانه به اسفهان نرسیده و در راه شاه اسمعیل به انتظار نشسته تا همراه کویکبه او برای خود رهپار گردد.

شاهان صفوی از آذربایجان برخاسته‌اند و طبع زیبایندشان زیباییهای گیلان و آذربایجان را چون نگینی در حلقه آثار نغز و گلسترانیهای قزوین و کاشان و ری و

اسفهان نشاند ولی انصاف را زرگر اسفهنی بهتر و دلکش‌تر از همه‌کس این گوهای گرانها را درهم پتکاند و این حق را بدست آورد که سبک رایج آثرمان بنام شهر او شهره گردد.

سبک اسفهنی همه زیبایی و طنازی است. اسفهن شهر معماری نیست، دکه گوهری است. مسجد کبود پرداخته و پرورده در دل مسجد شیخ لطف‌الله جای گرفته است و ستونهای مراغه و بناب تقریر و دلفریب‌تر شده و آسمانه ستاوند های چهلستون و عالی قاپورا بردوش نهاده‌اند. رواقها و غرفه های مسجد شاه و مدرسه مادرشاه - ایوان وطاق نیستند، دست آور رنجهایی هستند که با گوهر های بهشت پتکاندند. گنبد های مسجد شیخ لطف‌الله و شاه و چهار باغ گسویه‌نسی از فیروزه و لاجورد هستند که گنبد چرخ کبود را به چوگان زده‌اند.

با وجود همه زیبایی سبک اسفهنی دارای نقابصی هم هست که در سبکهای پیشین وجود نداشته است مانند خوانچه ها و زیرپوشهای آویخته و دروغین، بی مبالایی و جرات بیشتر از حد معقول در پوشش گنبد ها و بخصوص کلاه فرنگیها آزادی و بی بند و باری در نهادن چرخ ها و ستونهای باربر بر

روی طاق‌ها و حتی گانه‌ها (۳۲) و بسیاری از این قبیل که طبعاً معلول تعجیل و میوه فارس سازندگی است و این چیزی نیست که بی‌سابقه باشد. در ایران هرگاه بزرگی توانا و آبادگردست بکار سازندگی با مقیاس وسیع شده است ناچار يك نوع بی پروائی و بی باکی گریبان هنرمندان را گرفته و تازمانی دراز رها نکرده است. بکار رفتن لاشه سنگ ناپرداخته در کاخهای ساسانی و کاشیهای خشتی و هفت رنگ در بنا های صفوی همه محصول ضرورت و تنگی زمان و فراوانی آثاری است که ساختن آنها در زمانی کوتاه اضطراری بوده است. با وجود این عوامل یاد شده نیز برای خود محلی دارند و نمیتوان همه آنها را بعلت خاصی طرد کرد.

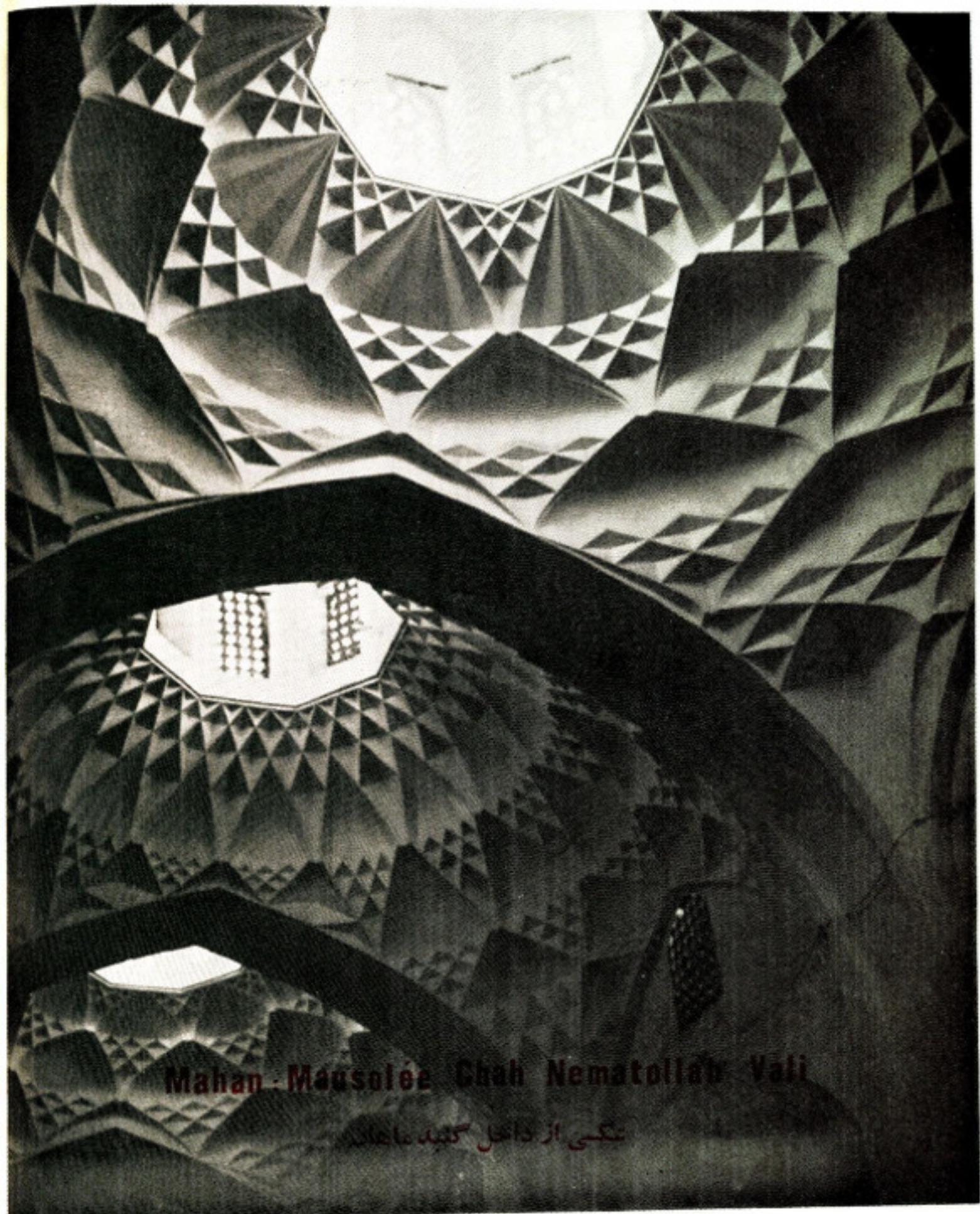
سبک اسفهنی آنقدر پیراسته و آراسته است که تاکنون نیز ادامه دارد. (۳۳) در بناهای زندیه همان سبک اسفهنی بی‌کم کاست بکار رفته و بعداً هم چیز تازه‌ای جز تقلید بی حاصل از بنا های يك نواخت و دستوری باختر زمین بوجود نیامده است تا بتوان نام سبک بر آن گذاشت.

با این همه در میان آثار زمان قاجار نیز طرحهای کودکانه و گاهی شاعرانه تاك تاك بچشم میخورد که خالی از لطف و ظرافت نیست. همانطور که تمدن دیرتر از مرکز به شهرستانها می‌رسد خوشبختانه انحطاط هم مدتی بطول می‌انجامد تا رهپار شهرستانها شود. بطوریکه در دوران انحطاط معماری زیباترین تیمها و کوشکها و گرمابه ها در قم و کاشان و یزد و کرمان ساخته شده است و نمونه های ارزنده آن تیم بزرگ، تیمچه امین‌الدوله کاشان، باغ خان نفت، بازار وکیل و مدرسه و حمام ابراهیم‌خان در کرمان است.

۳۲ - طاقهای کوچکی که روی طاق اصلی و بمنظور تسطیح بام زده میشود.
۳۳ - متاسفانه تقلید و ادامه سبک اسفهنی در روزگار ما گاهی چنان بی‌منطق منحل است که بیننده را آزار میدهد.

□

Mahan - Mausolée Chah Nematollah Vali

تنگی از داخل گنبد ماهان

بادگیر و خیشخان

از: کریم بیوتیا

A.A. 67

۶۷

معماری

۱۱۱۰

بادگیر و خیشخان

● ایرانیان که در خاستگاه و خانمان نخستین خود چشمه سار های پاك و رود های تیز و هوای خوش و کشتزار های زیبا داشتند ، چون بایران شهر رسیدند رخت افکندند و کوشیدند تا هر چه را در خاستگاه خود داشتند ، در میهن تازه خود نیز پدید آورند .

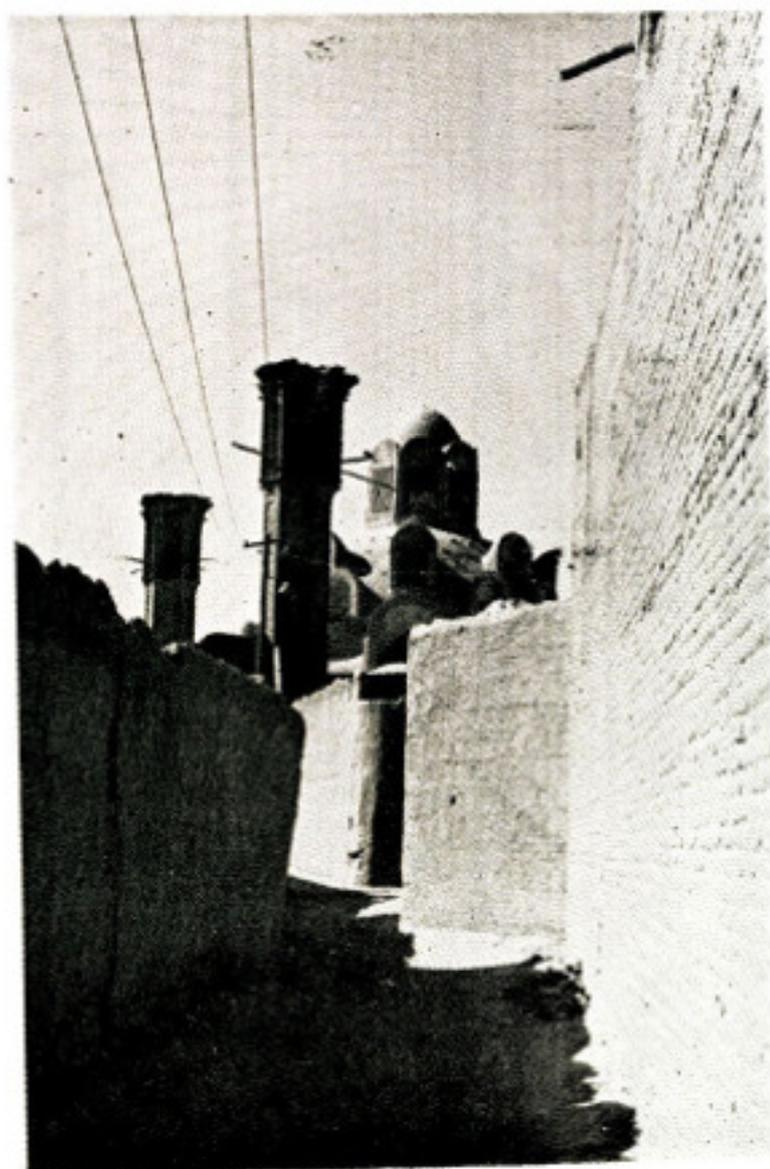
آبهای پاك را از دل کوهسار های برف گرد آوردند و با کهریز و کنال بدشتهای فراخ آوردند و در پیرامون خانهای خود باغهای زیبایی بنام پردیس ساختند که بگونه فرادش و فردوس و پارادی و پر آدیز در زبانهای مردم همسایه و خویشاوندان و بیگانگان دور و نزدیک درآمد .

بادهای خوش مزه داداده را نیز رها نکردند و همچنانکه بیاری کهریز آبهای پاك را بدست کشاندند هوای خوش را نیز با بکار گرفتن و اتفریخانه آوردند .

بادگیر از روزگاران دور در ایران زمین بکار گرفته شده و از نامهای باستانی و گوناگون آن مانند واتغروباد هنج و باتخان و خیشود و خیش خان بر میآید که پدیده های تازه نیست و اکنون هم که وسائل مجهز و کامل تهویه مطبوع بكمك ماشین و برق بانواع مختلف در دسترس همگان قرار گرفته می بینیم که اصول ساختمان آنها بر پایه کاربرد بادگیر و خیش خان نهاده است .

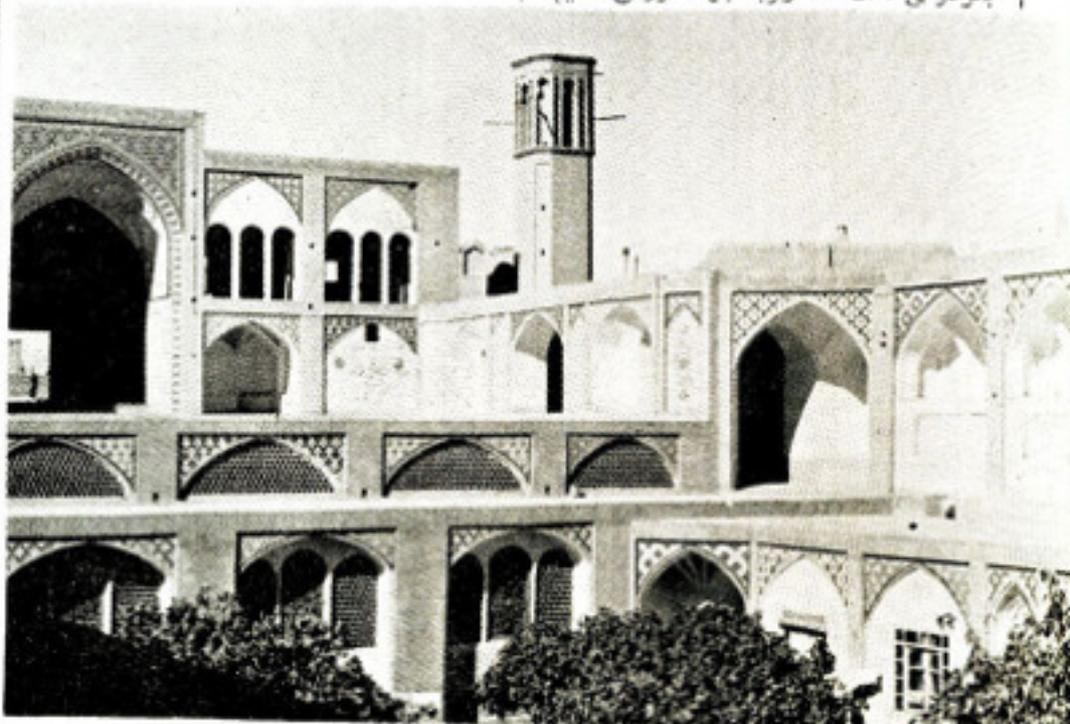
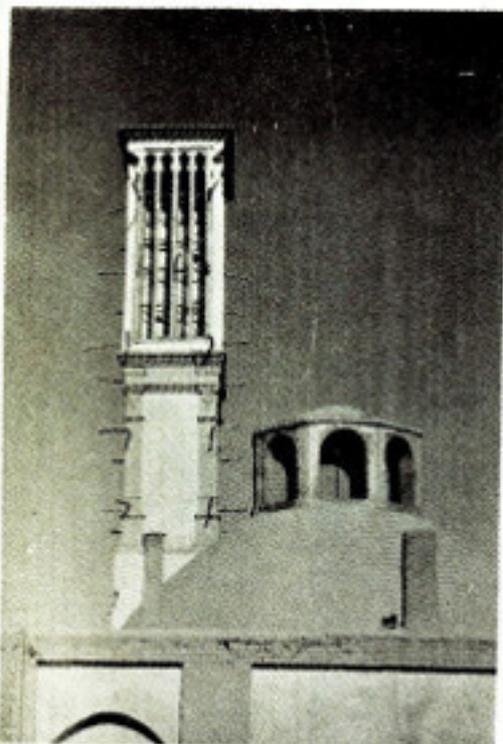
بادگیر انواع گوناگون دارد و بنا بر وضع اقلیمی و جهت باد به هیأت های مختلف در سرتاسر ایران ساخته شده و زیاده تر و پرکار تر و درست تر آنها در پیرامون دشتهای خشك و سوزان و بویژه در شهر های کاشان و یزد و بم و جهرم و طبس و کرانه های خلیج فارس و اروند رود نهاده است .

بادگیر با توجه به جهت وزش بادگاهی زمین چهار گوش و هشت گوش و بیشتر زمین مستطیل دارد و گاهی هم در کرانه های دریا تنها بصورت هواکشی در عکس جهت وزش باد دریا بر فراز ساختمانها بچشم میخورد و چون توضیح انواع آن بی کمك نقشه و طرح میسر نیست . با نشان دادن چند طرح و عکس طرز کار هر يك تشریح میشود .
۱ - بادگیر های چهار گوش و هشت گوش مناسب مناطقی است که جهت وزش باد های مطبوع متنوع است و بخصوص در فصل گرماگاهی از شمال بجنوب و گاهی از شرق بغرب باد خوش میوزد .

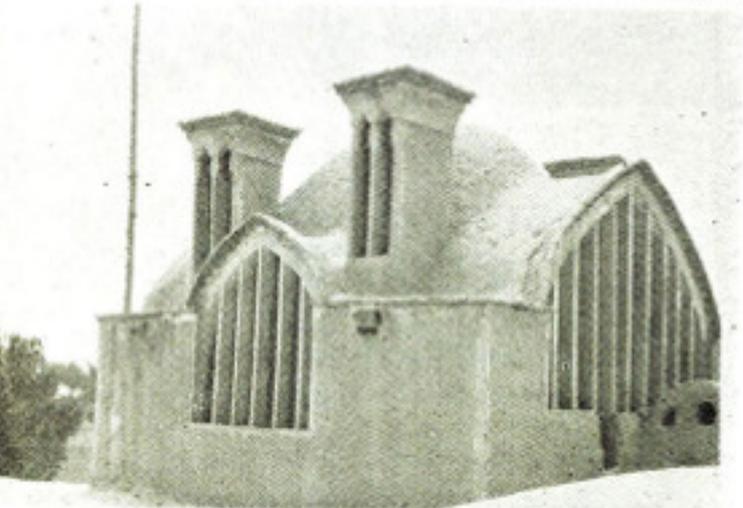
۲ - بادگیر های مستطیل در مناطقی ساخته میشود که جهت وزش باد در تابستان از یکسو و معمولا از شمال شرق بجنوب غرب است و بهمین جهت سطح نمای بزرگ بادگیر را درست مواجه با آن میسازند .

۳ - در آبادیهای کنار و درون کویر برای پرهیز از گردند گردباد ها و طوفانهای سهمگین بادگیر را فقط مواجه با یک جهت یعنی شمال شرق میسازند و جبهه های دیگر آنرا می بندند اینگونه بادگیر ها بیشتر شبیه بحرطومی است که رو بجهت وزش نسیم

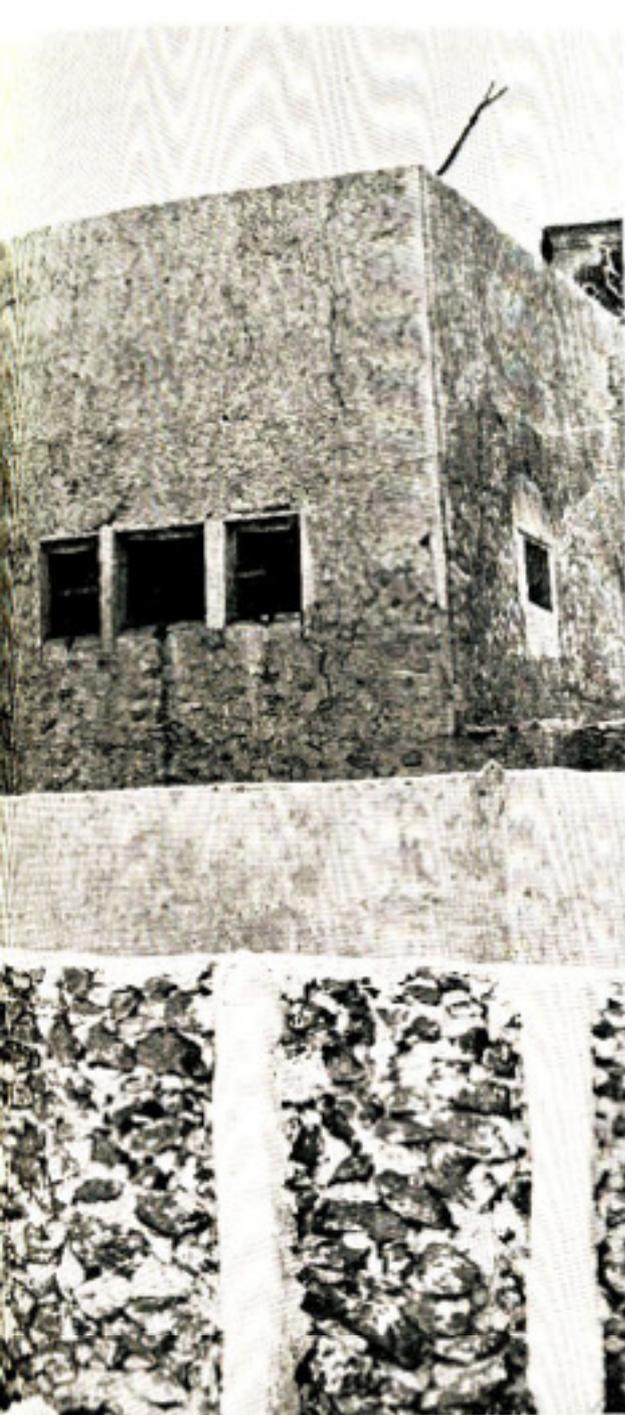
کوهستان دارد و برای راندن و پائیدن در برابر گردباد ، بام آن بصورت خرپشته ساخته شده است .

۴ - در خوزستان و کرانه های خلیج پارس بادگیر بصورت هواکشی خرطوم مانند بر بام ساختمان و پشت بندریا ساخته شده تا بیاری باد های نسبتا ملایمی که از روی دریای بزرجزر و مدیر میخیزد و از پنجسره های کوهستان نزدیک زمین بدرون خانه میآید هوای گرم و تموس و گرفته را براند . همین تعبیه در خارج از ایران و در کرانه های جنوبی دریای روم نیز معمول بوده که معمولا دیوار مشبکی در پیش خانه ها میساخته اند تا باد دریا در راه وزش خود هوای درون خانه را بکام کشد و هوایی تازه جایگزین آن سازد . در بعضی از شهر ها مانند تهران و کائان بادگیر مضاعف در طرفین شاه نشینها ساخته میشده است در اینگونه بادگیر ها میاه نخستین کار بادگیر ، و میله دومی کار هوا کش را انجام میدهد . طرزکار بادگیر اصولا

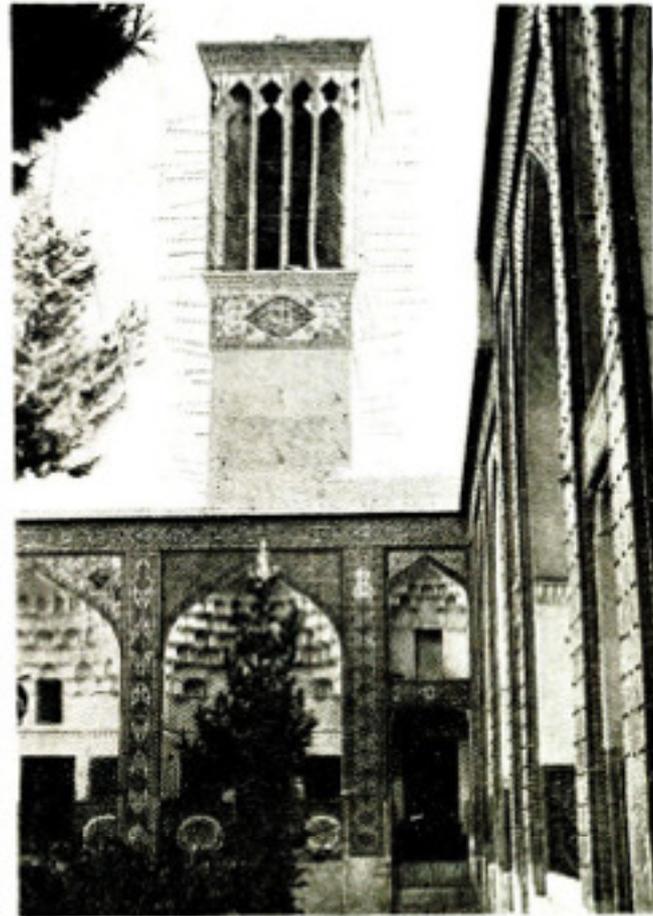

عکسها : بادگیرهایی از معماری جنوب ایران

69
A.A.

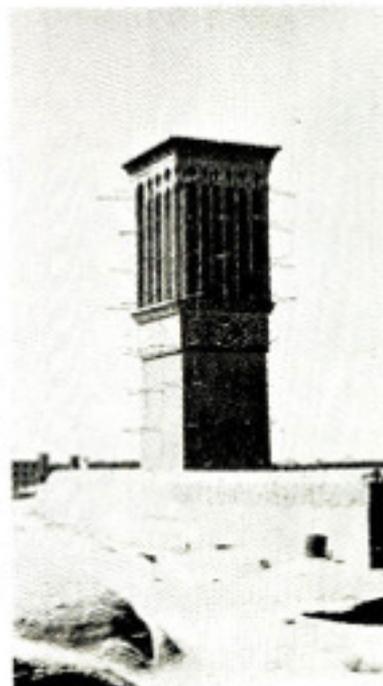
بر این پایه نهاده شده که از وزش باد برای کشاندن هوای خوش پدرون ساختمان و از عکس العمل نیروی آن یعنی مکش برای راندن هوای گرم و آلوده استفاده شود. شاید این توضیح لازم نباشد که چون باد بمانع یا دیواره پره های درونی بادگیر برخورد ناچار بفرود آمدن میشود ولی عرض این نکته لازم است که شکافهای دیگر بادگیر که پشت بجهت وزش باد دارند هوای آلوده

در اینجا لازم است بجز بادگیر از وسیله خنک کننده دیگری بنام خیش و خیشخانه نیز نام برد، که از روزگار باستان در ایران مورد استفاده بوده و بکشور های همسایه و حتی اقلیمهای دور دست رفته است، و حتی کولر امروزی چیزی جز همان خیش نیست که وزش باد آن مصنوعی و بکمک برق ایجاد میشود.

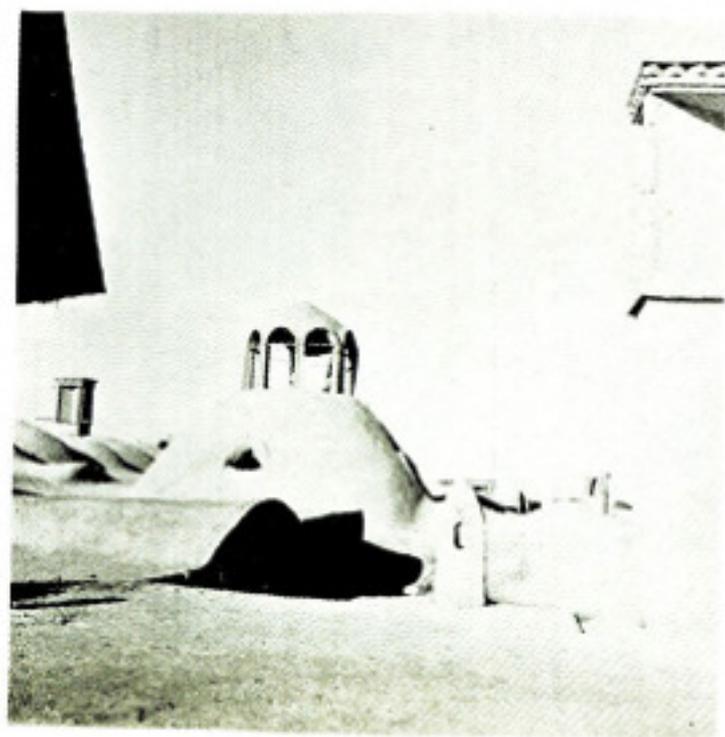
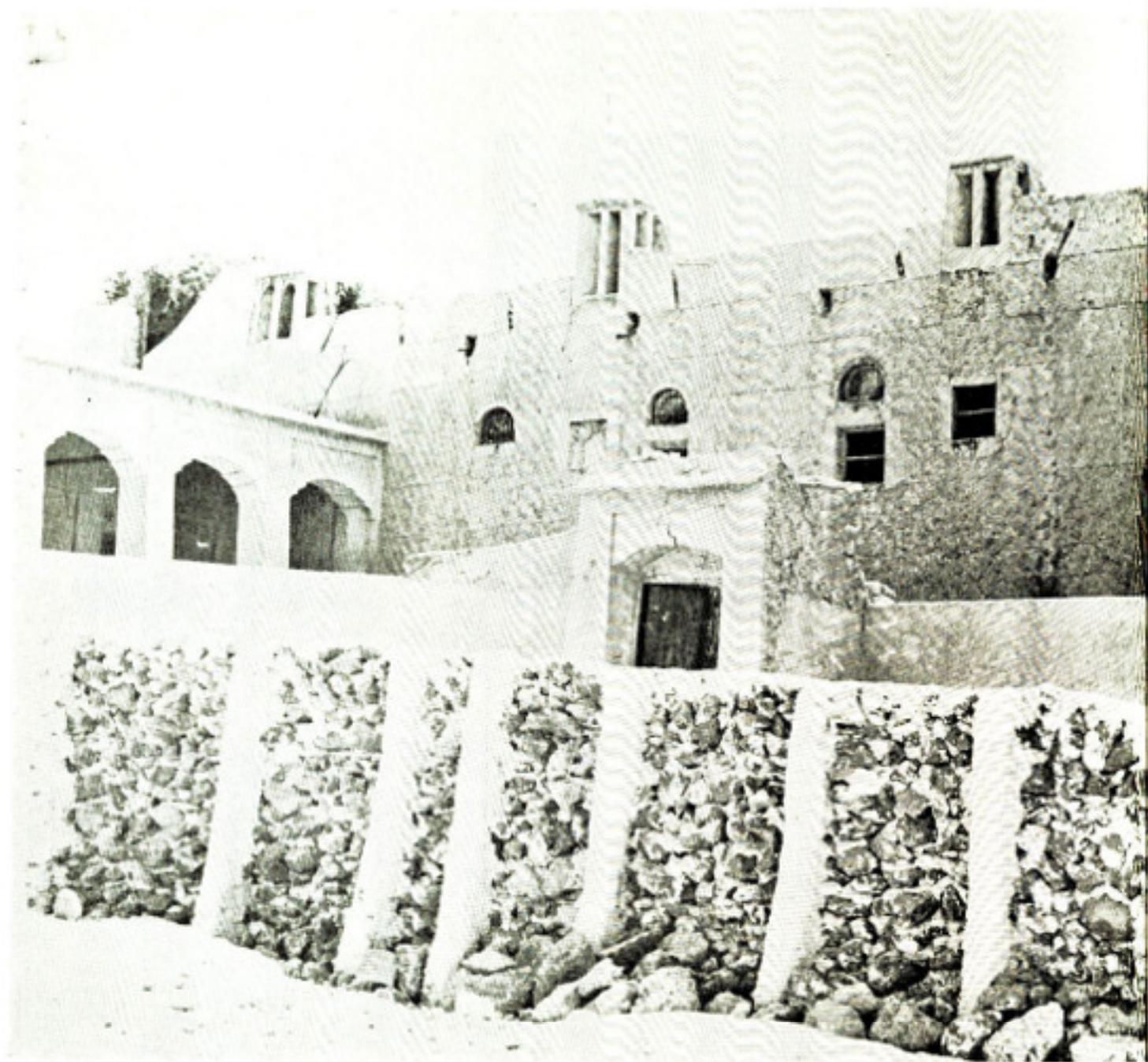
خیشخان کلبه یادارفرین بوده است که پیرامون آنرا با حمیر یا سوفال یا بوته های خارآدور میپوشاندند و بسر آن آب میپاشیدند تا بر اثر وزش باد هوای خنک را پدرون بکشاند.

(اینجا نمیتواند افسوس خود را پنهان کند در کشور یکه خود بهترین وسائل تهویه را با نامهای گوناگون دانسته وسائل جدید را تحفه فرنگ بداند و نامهای بیگانه آنها را

و گرم را بدست باد میسازند و کار هواکش و دستگاه را انجام میدهند هواکشهای کرانه های خلیج فارس و همچنین دیوارهای مشک در پیش بناهای سواحل جنوبی مدیترانه نیز عینا همین عمل را انجام میدهند.

کار بادگیر بخصوص در شهر های گرم مرکزی و پیرامون کویر بقدری اساسی و از روی حساب بوده که بجزرات میتوان ادعا کرد علم و فن امروز هم با همه پیشرفت و توسعه ای که دارد نتوانسته وسیله ای بهتر جایگزین آن سازد. نگارنده خود از کودکی بیاد دارد که بادگیر هشت باغ دولت آباد یزد، فرش نمیدین سنگین را که گسترده بود لوله کرد و پدرون خود کشید تا کسی چندی زیر این بادگیر ها در روز های سوزان و گداخته تابستان ننشیند، امتیاز این وسیله فنی بسیار پرداخته را در نمیآید.

A.A. 71

عکسهای از انواع بادگیرها

بی‌درنگ بپذیرد و بجای بادگیر و خیش و خیشور و ماسوره و هواکش و اژه‌های ارکاندیشن و کولر و اتیلاتور و امثال آن بکار برد.

چون سخن استفاده از هوا در میان است بد نیست چند کلمه درباره بخاری و کانخن و سایر وسایل گرم کننده نیز گفته شود:

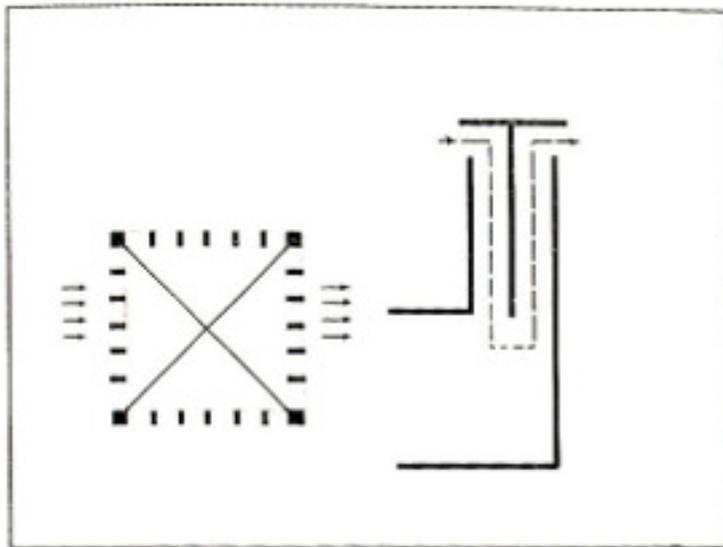
ساده‌ترین وسیله گرم کننده در خانه های روستائی تنور است که معمولاً در میان اطاق بزرگ خانه جای دارد و درست در بالای آن خیشور یا کلاه فرنگی کوچکی در طاق بچشم میخورند.

پس از اینکه تنور تافته شد پختن نان آغاز میشود و در پایان (اگر زمستان باشد) دیگ بزرگ آس را در درون آن و روی خاوار های آتش بار میکنند و اغلب کرسی های بزرگی روی آن میگذارند و افراد خانواده پیرامون آن گرد می‌آیند، در بعضی از روستا ها بجای تنور از «کرنو» یا کوره برای پختن نان استفاده میکنند.

کوره نانوائی را در زمین میکنند و در زیر آن هواکشی می‌سازند که علاوه بر کشاندن هوا بکوره برای کشیدن خاکستر و خاوار هم بکار می‌آید. پس از اینکه کوره تافته شد آتش درون آنرا خارج میکنند و سنگریزه یا کلوخه های کوچکی را که قبلاً در آن ریخته بودند بجای میگذارند و چانه خمیر را بی‌آنکه پهن کنند روی آنها می‌چینند و در کوره را بگل میگیرند پس از اندک زمانی نان مغز پخته و برشته‌ای چون کاک حاضر میشود.

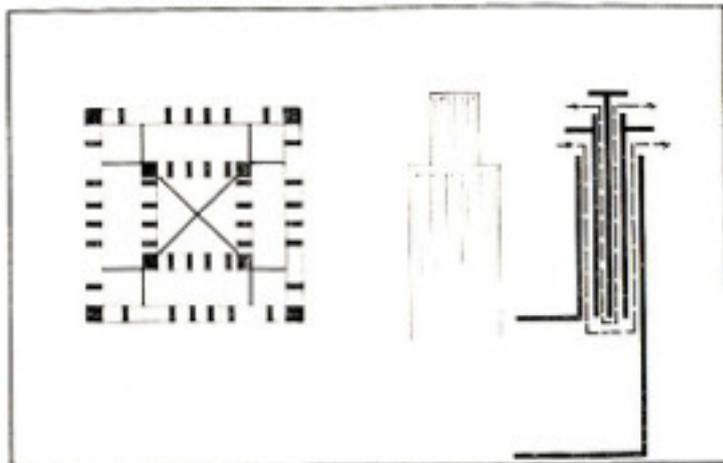
بخاری دیواری را درست نمیدانیم از چه زمانی در ایران معمول بوده ولی وجود آن در کهن‌ترین خانه هائیکه تاکنون بر جای مانده (بخصوص خانه های عصر صفوی) بنحوی پرداخته و درست مسلم است و این نکته را تأیید میکند که ساختن بخاری دیواری در خانه ها سابقه طولانی داشته است.

ساختمان بخاری های دیواری ایران درست همانند کوره است زیرا اجاق یا آتشدان بخاری مانند کوره هواکشی است که گاهی برای کشیدن خاکستر نیز از آن استفاده میشود، در بالای بخاری نقاب یا کرته‌ای بچشم میخورند که مانع پخش شدن دود در اطاق میباشد و در طاق آتشدان سوراخ دودکش قرار گرفته ولی دودکش بخاریهای ایرانی (برخلاف سایر بخاریها) مستقیم است و درست در روی آتشدان زانو و خمی دارد که مانع بازگشتن دود میشود و از مشکلاتی که در ته دودکش تعبیه شده نمیکند که دوده داخل دودکش در اجاق و آتشدان بریزد.

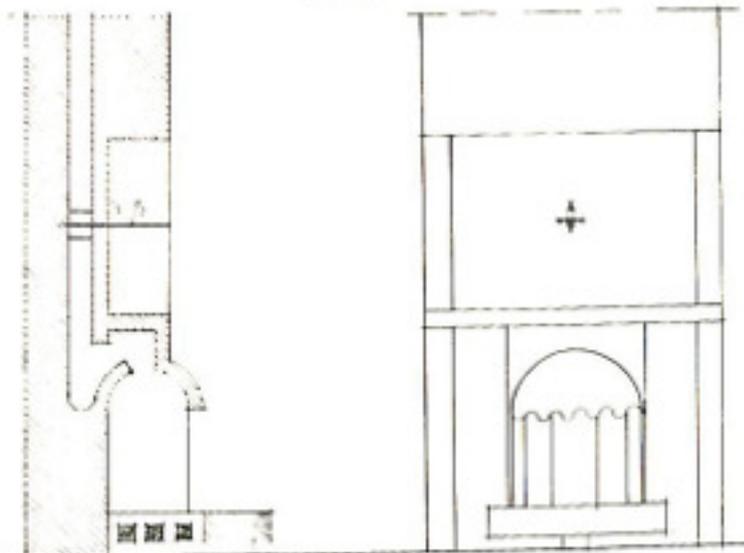

دیگر چهار راه برای ساختمانی که بخاری بچشم می‌خورد.
Four to four chimney system for the houses with the chimney outlet in different directions.

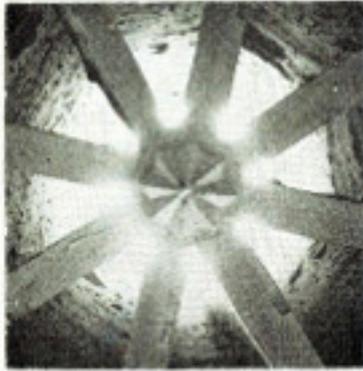
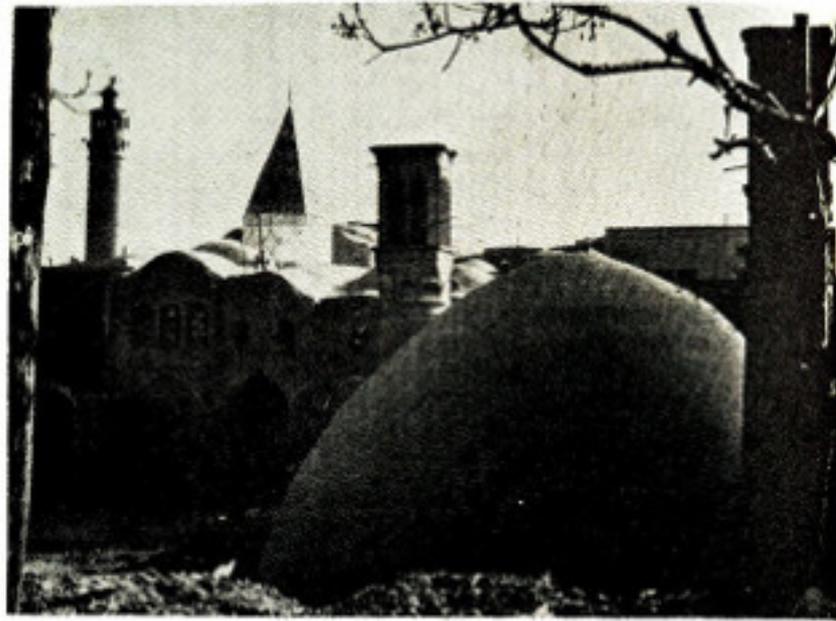
دیگر ساختاری برای ساختمانی که بخاری بچشم می‌خورد.
Four to four chimney system for the houses with the chimney outlet in different directions.

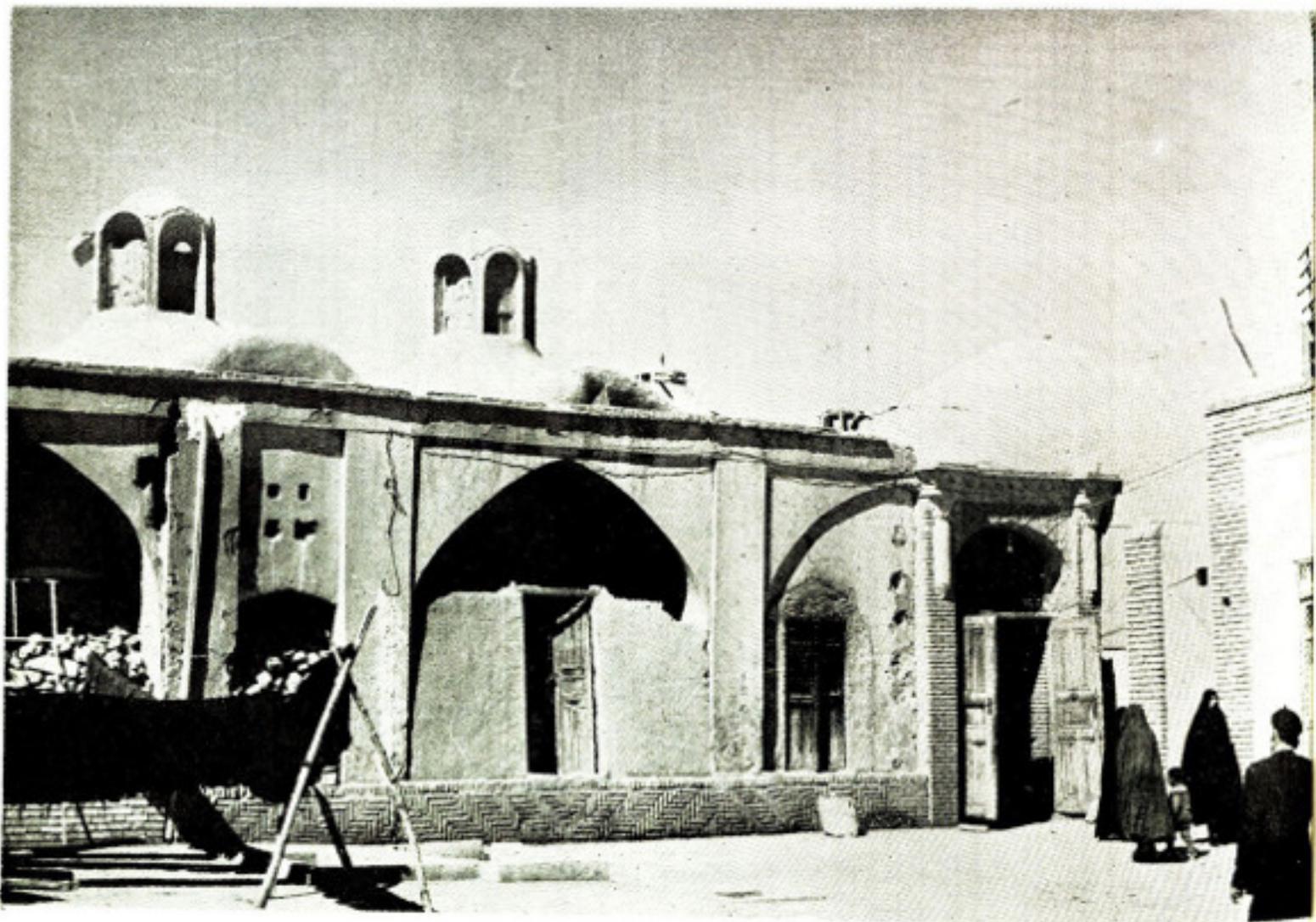
دیگر بخاری
Chimney

بادگیر یخچالی ، درکاشان

زیربادگیر دولت آباد یزد

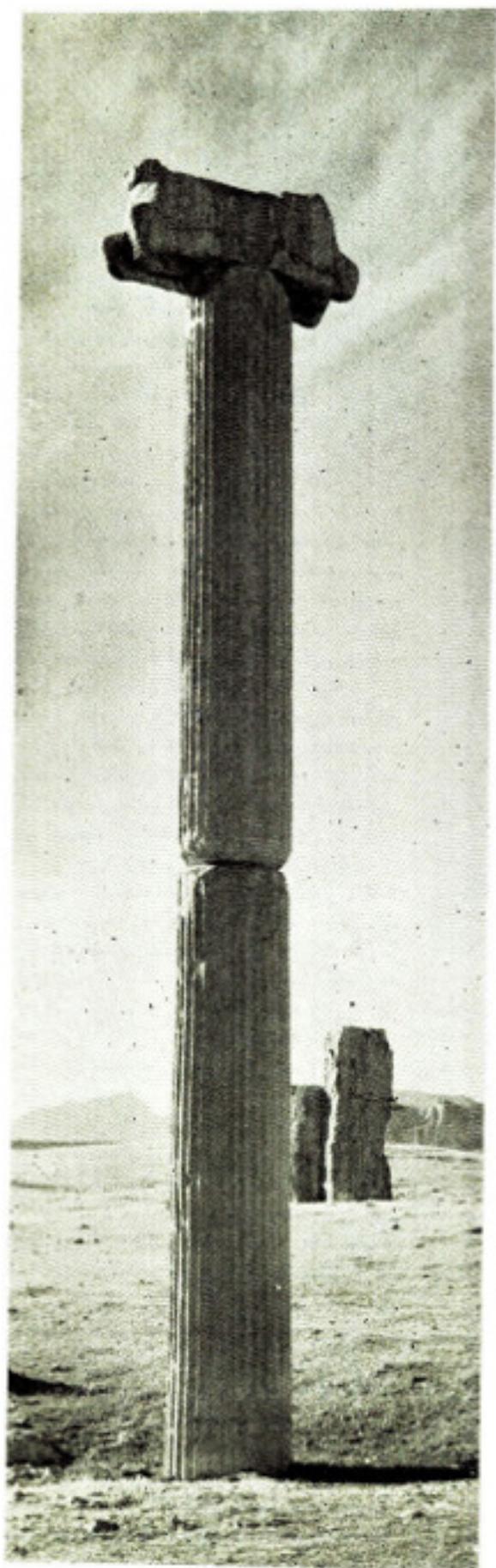

در کمر گاه دودکش تاوهای کار می-
گذاشتند ، تا بتواند دود و هوا را تنظیم کند
و ضمناً پس از گرفتن آتش و سوختن هیزم
آنرا می‌بستند ، تا از خاکستر شدن آتش پیش
گیری کند دسته تاوه معمولاً با مجسمه های
کوچک پرندگان (بیشتر خروس) تزئین
میشده که بعضی از آنها شاهکاری از هنر فلز
کاری بشمار میآید .
ساختمان خن یا تون در گرمابه ها
کاری بسیار دقیق بوده و شایسته است مقاله

جداگانه‌ای درباره آن نوشته شود ولی اصول
ساختمان آن ، يك هواکش مستقیم افقی و
دودکشهای افقی مارپیچ است که در زیر
کف حمام بصورت گریه رو ساخته شده .
نخست خن را با هیزم فراوان میتوانند در
این هنگام دودکش عمودی مستقیم باز است.
پس از اینکه آتش گرفت دودکش عمودی
اصلی را میبندند تا دود و شعله آتش در گریه
ها بچرخد و کف گرمابه را گرم کند دودکش
عمودی در گرمابه‌های کوچک منحصر به

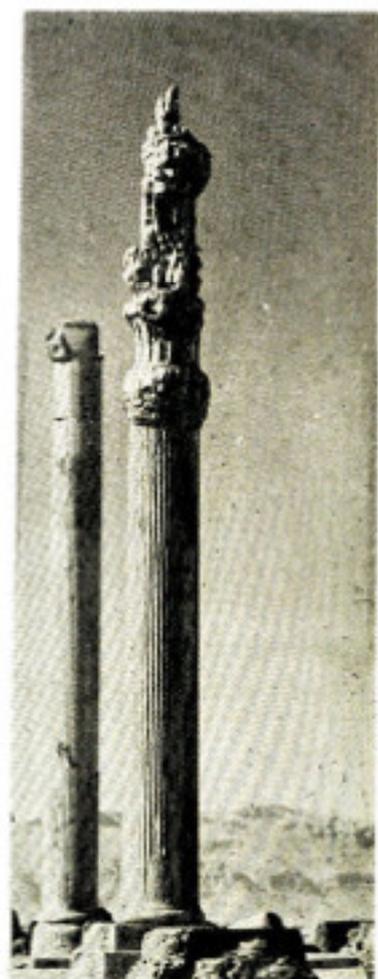
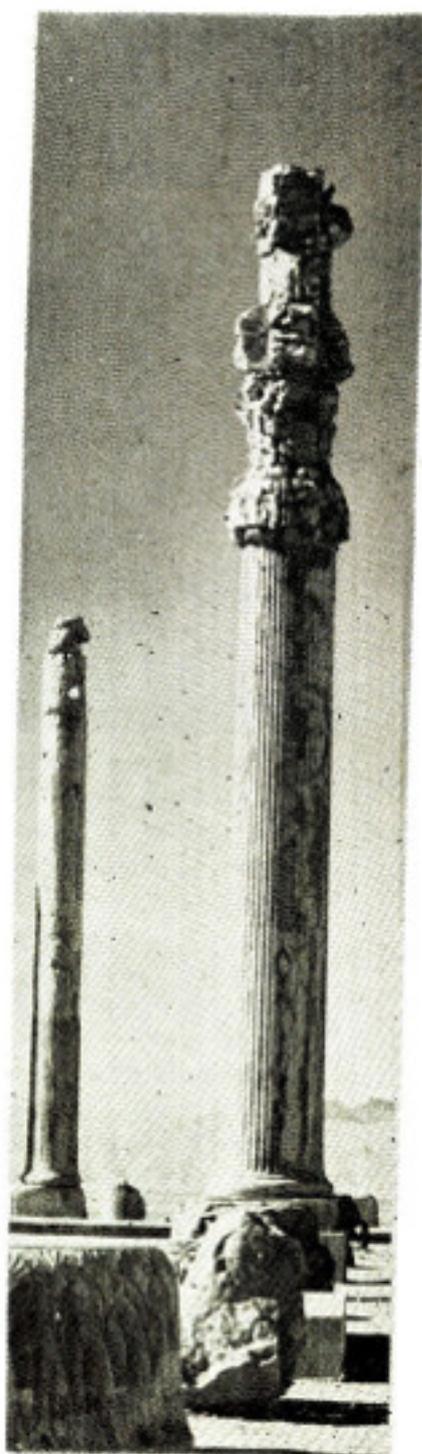
يك میله اصلی و يك میله فرعی است ولی
در گرمابه های بزرگ گاهی چهار تا شش
میله دودکش بچشم میخورند که جز دوفای
اولی بقیه بمنظور منتشر ساختن گرما در
کف محن و شاه نشینها ساخته میشود .
امیدواریم در شماره های آینده بتوانیم
در مورد گرمابه بحث ویژه‌ای داشته باشیم
در ضمن آن دقیقاً طرز کار خن و تون را
نیز تشریح کنیم .
□ از مجله باستانشناسی و هنر ایران

مفهوم معماری در زمره هخامنشیان و یونانیان

از: رضا کانی

هنر و معماری

۱۱۱۰

● معنی و هدف :

با تعجب بسیار باید باین حقیقت اذعان کنیم که هنوز آشنائی به معماری هخامنشی آنطور که باید انجام نگرفته تا بتوان روح واقعی آنرا مشخص ساخت و نیز بتوان آنچه را که به معماری یونانی قرن پنجم قبل از میلاد مسیح جانمید متایه‌ای انجام داد . مسئله اساسی همین است زیرا که میتوان به بهترین وجه بیان اصلی و بینای دو تمدن را که با وجود همسایگی بسیار متفاوت بوده‌اند درک و ارزشیابی کرد این دو تمدن مدت مدیدی در کرانه های شرقی مدیترانه زور آزمائی نمودند و بالاخره طی جنگهای حماسی و مبارزات قهرمانی و نابود کننده‌ای باهم روبرو گردیدند .

در حقیقت متخصصین باستان شناسی دوران کلاسیک بطور کلی زیاد به هنر مشرق زمین توجه نکردند و جستجو و تحقیق در این زمینه ننمودند و با وجود اهمیت زیاد این هنرها هرگز موفق به درک و توجیه جنبه های معماری آن نشدند .

متأسفانه ما در هنرها یعنی معماری اکثر اوقات بدست فراموشی سپرده شده و با اصطلاح نقش مختصر و شاید مرده را داشته است و این مطلب در مورد کلیه ادوار معماری ایرانی صادق است .

طریقه ناقص مطالعه روی جزئیات که جهت کشف منشاء این معماری بکار رفته است مطالعه در زمینه تحرك شدید میان اجزاء مختلف بخصوص روی جزئیات فرمها و نحوه‌های ساختمانی باعث شدند که مطالعه روی کیفیت فوق‌العاده ارزنده و روح پر خروش آن در کشورها و توسعه در هنر معماری هخامنشی بکلی بدست فراموشی سپرده شود .

ولی باید تاکید کرد که هیچوجه سلاح نیست بیش از این کیفیت واقعی و اصیل این معماری مورد بيمهري محققین قرار گیرد و بخصوص تحقیقات روی این معماری فوق‌العاده ارزنده نباید فقط و فقط منحصر به جستجو روی جزئیات و نمایشگری اجزاء تزئینی و یا ساختمانی آن گشته و اصول معماری را تحت الشعاع قرار دهد . نظر باینکه هنر هخامنشی وقایع و اتفاقات دوره قبل از خود را بیان میکند (در اینجا منظور وجود تماویر و سبیل هائی از حیوانات است) که معرف خصوصیات اجتماع آن روز و قبایل چادر نشین و کشاورز میباشد . این معماری کاملاً جدید بعضی اوقات ناچار شد جزئیات فرمها و موتیوهائی را از تمدن های اطراف خود بقرش بگیرد

مثلاً الهامات و برداشت هائی که از هنر همسایگان بخصوص تمدن مصر شده کاملاً مشخص است . این برداشتها با تکنیک نظامی اورارتوئی (Luritu) در مورد ساختمان تراس های بزرگ بهم آمیخته و بناهای عظیم از سنگ تراشیده با سطح مزین شده از نقوش برجسته را بوجود آوردند . روابط ایران با تمدن بابلی در تاریخ کاملاً روشن شده است ، بالنتیجه در هنر باعزازی و یا در معماری پاره‌ای از المانها و اجزاء بیادگار از نزدیکی دو کشور در هنر هخامنشی باقیمانده است .

و بالاخره بنا بنگفته گریشمن : معماران هخامنشی ستون مدیترانه‌ای را جامعه ایرانی پوشیدند و بر مبنای آن ستون معماری پر احساس خود را پایه گزاری کردند . تمام این انتخابها و برداشتها محتوی معانی خاص است ولی در اینجا منظور بازگو کردن و

اول قرن پنجم قبل از میلاد ، برجریده‌عالم ثبت میگردد و بعد از آن بازهم مدت بیش از يك قرن با همان شکل اولیه خود ادامه مینماید .

این حد و حدود تاریخی و شکلی تمام شخصیت های مهم و موثر يك معماری طلائی و یکپارچه را بازگو میکنند که از آن به حقیقت میتوان نتایج کلی را بدون پرداختن به مباحث دیگر بخصوص مسئله شهر و شهر سازی ، که مدارك کافی از آن در دست نیست حاصل نمود .

این مقاله کوتاه با تجزیه و تحلیل شکل ستون هخامنشی آغاز میگردد که در درجه اول شکل مرکب آن توجه همگان را بخود میکشاند . نوع ستون در داخل و در خارج آپادانا بکلی متفاوت است ولی بخصوص سرعت تحرك فرم آنها است که حس اعجاب را بر میانگیزد . چنین فرمی نزد تمدنهای

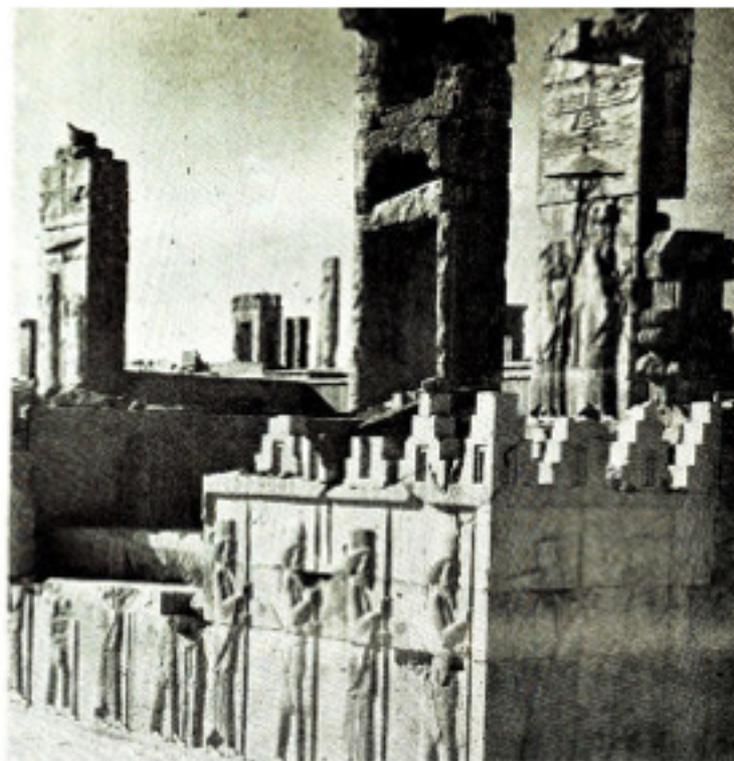
تخت جمشید - نقوش برجسته

مشخص نمودن مقدار و حدود آنها و بحث در نحوه تحول آنها نیست، بلکه درک دلیل کار برد آنها در پیدایش این معماری نوین است که باعث کشف جنبه‌های خاص از عظمت و از موارد غیر منتظره در این معماری میگردد که باید بان نام پرشکوه را داد .

ثبات یا بهتر بگوئیم نامتغیر بودن این هنر ، مارا در جستجوی شخصیت یکپارچه آن هدایت میکند ، جستجویی که منحصر به اقامتگاه های امپراطوری میشود و این خود روح این معماری را تشکیل میدهد .

در درجه اول مجموعه بناهای بازار گاد و سپس شوش و تخت جمشید به برگزاری مراسم آئین شاهنشاهی پرشکوه و پراز برنامه های متعدد اختصاص داشت بطوریکه فقدان بناهای مذهبی و روح اینگونه معماری را جایگزین میگردد .

دوره توسعه عظیم این معماری شامل قرن افتخار آمیز تاریخ شاهنشاهی ایران است که بانام کورش کبیر و سپس داریوش اول خشایار شاه یعنی نیمه دوم قرن ششم و نیمه

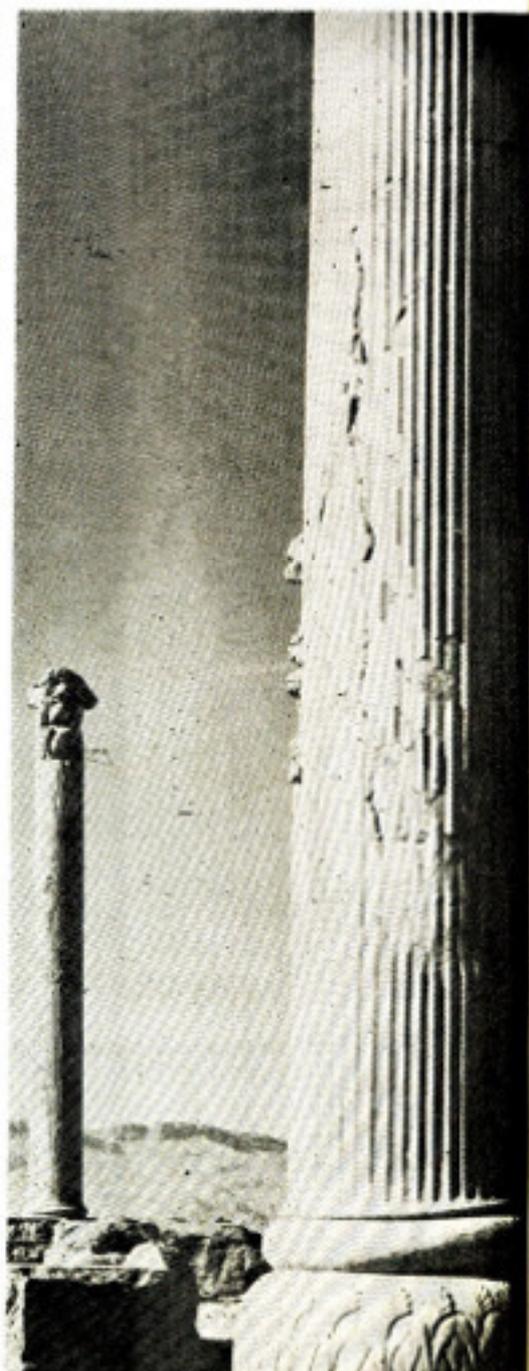
مدیترانه و مصر و یونان بکلی ناشناخته بوده است .
 در طول ستون شیاری (کانالور) نزدیک هم حگ شده و در پائین تنه ستون روی پایهای مرتفع قرار گرفته و در بالا سرستون های مرکب با اجزاء مختلف و متفاوت از نظر شکل قرار دارد که به فرم های حیوان و یا انسان ختم میگردد .
 این ستونها تناسبات فضای داخل سالن قصرها را تثبیت مینمودند که از عهد کوروش کبیر در سالن بارعام بازار گاد بکاررفته اند .
 بخاطر همین ستونهای کشیده و مرتفع با اجزاء تزئینی مختلف آنهاست که حالت پرشکوه و مجلل در داخل قصر های تخت جمشید بوجود آمده است . و هنوز امروز آثار ناچیز این ستونهای سر بفلک کشیده گواه زنده آن شکوه و جلال است .
 این کشیدگی و بالا بلندی ستونهای هخامنشی را باید از خواص مشخصه و معرف معماری آن دوران دانست در اسکیش های شی پیه (Chipier) نیز خصوصیات مذکور در بالا در مورد ستونها ثبت گردیده و با وجود اینکه نامبرده تحت تأثیر روح و منطق عقل دوران خود این ستونها را دور از حقیقت منخبه تر طرح نموده معذالك معرف استدلال گفته شده میباشد .
 میتوان گفت این تناسبات هخامنشی که از یکطرف بدون هیچ تردیدی در عهد خود بی نظیر بوده از طرف دیگر معرف غنی ترین و روحانی ترین روحیه معماری سه سنگی دوران باستان است این تناسبات در رابطه بسیار مطلوب با ابعاد بزرگ سالن های چهار ضلعی بوده و مناسب با تکنیک پوشش آنهاست .
 فاصله بین محو ستونها تا ۹ متر میرسیده و پوشش سقف از تیرهای چوبی بسیار فنی ولی در عین حال قابل احتراق آتش

بیرحمانه اسکندر کبیر بوده که از درختهای سدر لبنان به تخت جمشید حمل شده بوده است . ضمناً باید خاطر نشان کرد که برای اولین بار در تمام دنیای متقدم آن روز سالنهای هیپوستیل با مشخصات فوق یعنی ستونهای کشیده و در تناسبات بسیار نازک اجزاء شده که بکلی تکنیک معری را غنی نموده و نیز بر جا سازی کردن محل تیرها در داخل سنگ بالای سرستون یک روش جدید در اجرای راحت تر و مطمئن تر سقف ارائه داده است .

معماری هخامنشی همانند درختان کهنی است که خود را از داخل زمین بیرون کشیده و بناهای آن هرچه بیشتر سعی کرده اند خود را بطرف آسمان بکشانند . در این جهت مسئله تزئینات مشکل تر و وظیفه خطیر ستونها مهتر جلوه گری کرده است .

این مسئله کاملاً مسلم است که معماری هخامنشی مبداء و منشاء روح معماری کلیه سرزمینهایی است که در راه انتخاب یک معماری قائم (Verticale) و کشیده از خصوصیات آن استفاده نموده اند . معماری چوبی خاور دور بسیاری از جنبه های این حالت قائم خود را مدیون تجربیات معماری ایرانی است . و نیز باید یادگار های گوتیک مغرب زمین را در مورد آنچه که مربوط به روحیه و الهامات معماری قائم است با هنر هخامنشی بسیار نزدیک و آشنا دانست .

توجه و تمایل هخامنشیان بطرف بالا در بسیاری دیگر از موارد اجزاء معماری بخوبی قابل تشخیص است . در درجه اول وجود پایه ها و دیوارهای بسیار بلندتر از ها که شخصیت بخصوص و کشیدگی مورد بحث را بدین معماری ارزانی میدارند باعث یکتوع تحول و توسعه میگردد که آرزمان از دیدبشر ناشناخته بود . مثلاً وجود پلهای

مجلد و رامپهای ورودی متعدد باعث وجود همین بلندی پایه‌ها و ارتفاع زیاد تراس‌هاست. لازمست خاطر نشان گردد که آتشکده‌ها (نقش رستم) همه بفرم برجهای مرتفعی ساخته شده‌اند و نیز منابر سخرهای که در داخل کوهها حفر شده‌اند همه در ارتفاع تعبیه گردیده‌اند بطوریکه دسترسی بآنها آسان نیست و من باب مثال این مندرجات میتوان قبور نقش رستم را ذکر کرد. تمام مقدمات گرایش مافوق ابعاد انسانی و آسمانی یک هنر یکپارچه و منسکک - مستقل درخشان را متضمین نمایند که در آن ترکیب متنوع و بیسابقه معماری در مجموع کاملاً قابل تفکیک از اجزاء کوچک تزئیناتی تقلید شده و انتخابی از همسایگان میباشد . هنر هخامنشی هنری است که ضمن

ایراز وجود در شکل ساختمان های تشریفاتی پادشاهان روح و معنی و مقررات و قواعد شاهنشاهی را مافوق تحولات انسانی جامه مادی میبخشد . این معماری دید مجلل و با شکوهی را در قالب فرم‌های هندسی منظم و مرتب ایجاد می‌کند . نمایندگان اقوام و ملل مختلف که تحت انقیاد ویا فرمانروائی شاهنشاهی هخامنشی هستند همه یک شکل در این کادر هندسی در یک سکوت و نظم حساب شده در این تشریفات که تحت رهبری امپراطوری ایران برپا شده شرکت دارند . ولی در بالا متوجه گسترش قدرت و نفوذ معنوی خدای آسمانها و خدای شاهان هخامنشی یعنی اهورا مزدا میشویم . که هم‌اکنون نیز نشانی آن بر سنگهای مزین قصرها

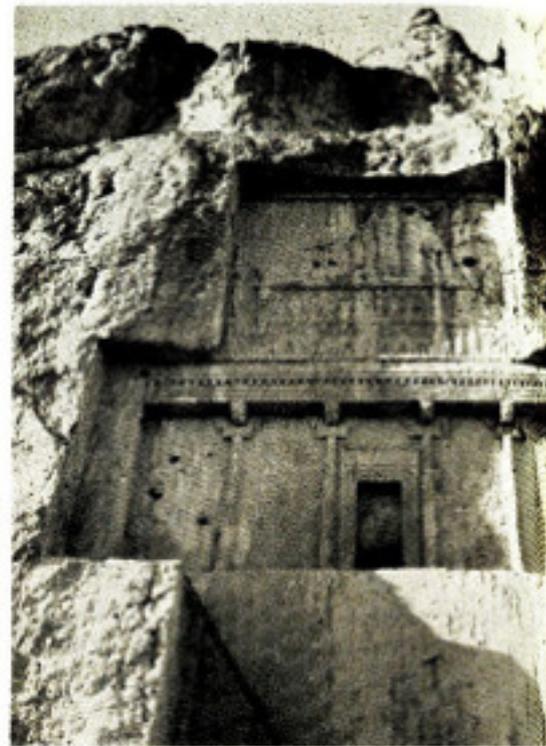
(در شرقی تری پیلون) بالای سردارپوش بزرگ و خشایار که بدنبال پسر حرکت میکند دیده میشود . عقیده و ایمان بیگنا پرستی و گرایش به معنویات در بین شاهان هخامنشی شاهد و گواه بسیار روشن و زنده است در عظمت و ارزش اخلاقیات و درجه تمدن و انسانیت آنان و بهمین دلیل زبان معماری گویای این معنویت و روح بیگنا پرستی و انسان دوستی ایرانیان است با اینکه یونانیان باستان بارها تحت تاثیر اغراض مختلف خود ایرانیان را ملتی جنگجو و خشن و حتی عقب مانده قلمداد میکردند معذالک خود آنان بکران شیفته فلسفه زندگی و ایمان و نحوه معتقدات مذهبی ایرانیان شدند و فضائل آنان را سرمشق خود قرار دادند .

منظره عمومی تخت جمشید و طالار صدستون

ساختمانی (نقطه متساوی است .
چنانچه آمال و خواسته های دو ملت
و قوانین و مقررات دو قوم بزرگ نیز
همیشه نقطه مقابل هم قرار داشته اند . و این
خصوصیات بطور روشن و بسیار واضح در
روحیه معماری این دو ملت منعکس گردیده
است . چنانچه شمائی از نیمرخ واقعی معماری
هخامنشیان که در مقایسه با معماری یونانی
مشخص میگردد ترسیم کنیم در آن يك نیروی
جاذبه و مغناطیسی آمیخته مبینیم که
حکمت شاهنشاهی و آسانی در آن تلقیح
شده و بجزرات میتوان ادعا کرد که تا بان
روز چنین معماری در دنیا سورت وجود
بخود نگرفته بوده است .

معماری هخامنشی که بر مبنای يك
شمای قائم الزوایا مرکب از سلول هائی با
دقت مربع استوار شده دارای سابقه تاریخی
و منشاء بسیار قدیمی است که دقت در ترکیب
آنها و تناسب طلائفی آنها در تاریخ معماری
افق جدیدی را ارائه مینماید بخصوص س
تناسبات بعد سوم یعنی ارتفاع و قائم بودن
و کشیدگی در اجزاء باعث شده که این
معماری بطرف بالا توسعه یافته و متوجه
آسمان گردد در این زمینه نیز معماری
هخامنشی شخصیت کاملا متفاوت و جدیدی
را عرضه میکند که بسیار از معماری یونانی
همزمان خود دوراست .
معماری یونانی بلافاصله بر روی خاک

۱ - نقش رستم در فارس

۲ - تئوش برجسته نقش رستم

۳ - يك تکه ستون در تخت جمشید

در این دو وضعیت روشن و متفاوتی
که از این دو معماری بیان گردید این سوال
پیش میآید که آیا چه رابطه بیانی بین
معماری دو سرزمین که هر دو بر اساس ۳
سنگی (مستقیم الخط) استوارند ایجاد شده
آیا روابط فرهنگی دو تمدن تا چه
حد بوده که در اجرائیات هنری آنان تا این حد
اثر گذاشته است .

يك جواب و یا جوابهای پراکنده بسیاری
تاکنون بشوالات بالا داده شده ، بخصوص
در مورد آنچه که مربوط به تاثیر و نفوذ
هنر هلن ها (یونانیان) در مشرق زمین
میشود . گفته شده که تکنیک ساختمانسی
یونانیان به مشرق زمین آورده شده و نیز
اثر دست استادکارانی که مابیه یونانی داشته اند
در بناهای بازارگاد در دوران ۲۵ ساله سوم

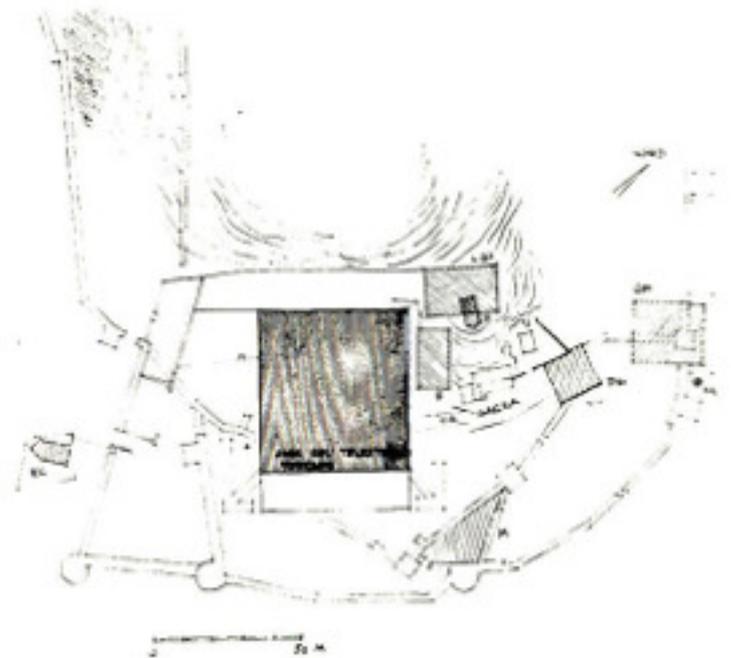
زاده میشود و در نتیجه بیشتر به دنیای
خاکی و منظره اطراف خود متکی و پیوسته
است تا به آسمانها و دنیای معنویات . و
ترتیب قرار گرفتن اجزاء آن در تاروپود
یکمشت مقررات خشك و قوانین حاکم بر آن
محصور میگردد . و کاملا مخالف جهت حرکت
شرکت و مناظر و دیدهای متغیر انسانی است
که آزادی مطلق از آن انتظار میرود .

در یونان ، شخصیت و روحیه و قدس
خدای المپ که صورت انسانی بخود گرفته
و توجیه افنی در احجام معماری که در قالب
سنگهای خشن معبد دور يك شکل مادی
بخود گرفته و تا قرن پنجم قبل از میلاد
ادامه یافته به نظر میآید که بکلی در برابر
افکار و احساسات هخامنشیان و طرز ارائه
معماری آنان (البته بغیر از جنبه تکنیک

قرن ۶ قبل از میلاد بخوبی بچشم میخورد . مجسمه‌سازان یونانی که در شوش فعالیت داشتند و بالاخره نوشته‌ها ، علائم و نقوش پرس‌پلیس که حاکی از این شرکت یونانیان در این سازندگی است غیرقابل انکار است .

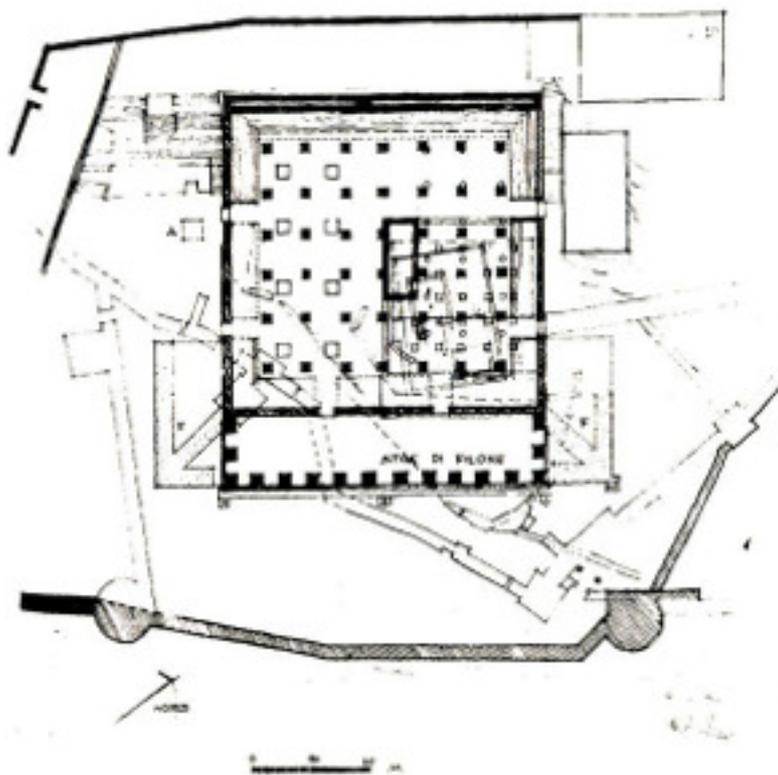
در مورد اثبات این نظریات توجه خوانندگان را به آثار پراهمیت نای لاسدر و داویدستروناخ جلب می‌کند و در تئید این سخنان میتوان تا نزدیکترین توسعه‌نفوذ هنر یونانی گام برداشت و به معبد پیونیک موخره در جاندیپالا اشاره نمود که قرنی بعد در تاکسیلا واقع در افغانستان ساخته شده است .

حوادث جنگی و نظامی دو ملت باعث گردید که اطلاعات ذقیقتی در جنبه های تمدن و فرهنگ و هنر بین آنان رد و بدل گردد و کنجکاوای هر دو طرف در مورد شناخت خصوصیات اخلاقی و اجتماعی دیگری وسیله مناسبی در اخذ الهامات اساسی از آن تمدن شود .

۱ - اسکس پلان تری متریک مشخص کننده بنا و ساختمان های اطراف

۲ - اسکس از اسکلت ساختمانی دوره مین‌ها و دوره هندسی

در زمینه نفوذ و تاثیر هنر هخامنشیان که بیشتر مورد بحث ما است متأسفانه روایت زیاد طرف توجه محققین و متخصصین قرار نگرفته ، آنان هم خود را بیشتر معصوف جستجو در جزئیات نموده و اغلب فقط تاثیر این جزئیات معماری را آنهم در ادوار موخر تمدن یونان مطالعه نمودند مثلا انگیزه سرستونهای ایرانی بخصوص سر ستونهای معروف گاوزانوزده از نمونه‌های سیدون قرن ۶ و ۵ قبل از میلاد و یا سالامین قرن ۴ قبل از میلاد و یا نمونه‌های مکرر از دیوس ، دالان آنتی گون نیمه دوم قرن سوم قبل از میلاد .

بعث همین طرز بررسی غلط و پرداخت به جزئیات است که امروز معماری هخامنشی از مطالعات در طریق یک دید کلی و تحقیق در مجموع و شناخت علل اصلی و اساسی تحولات هنری محروم است و یکپارچگی ارزشهای تاریخی و فضائی این هنر بر همگان پوشیده است .

ما میخواهیم انعکاس‌ها و تاثیراتی که در روح یونانیان از طرف هنر معماری هخامنشیان بجای گذاشته شده بررسی کنیم . این مسئله ایست که بدون شك از قرن

مسئله مهمی را که قبلاً ذکر آن رفت و مجدداً مطرح نظر قرار میدهم اینست که فرهنگ یونانی بهیچوجه نتوانست در مقابل جستجوها و کاوشها و کشفیات معماری هخامنشی که ارزش هنر پرشکوه و شاهنشاهی آن باعث ایجاد ارتباط معنوی بین ملتها بوده است بی تفاوت باقی بماند.

بی دلیل نیست که اسکیل تراژدی خود را تحت عنوان « ایرانیان » در قصر های هخامنشی شوش روح بخشید.

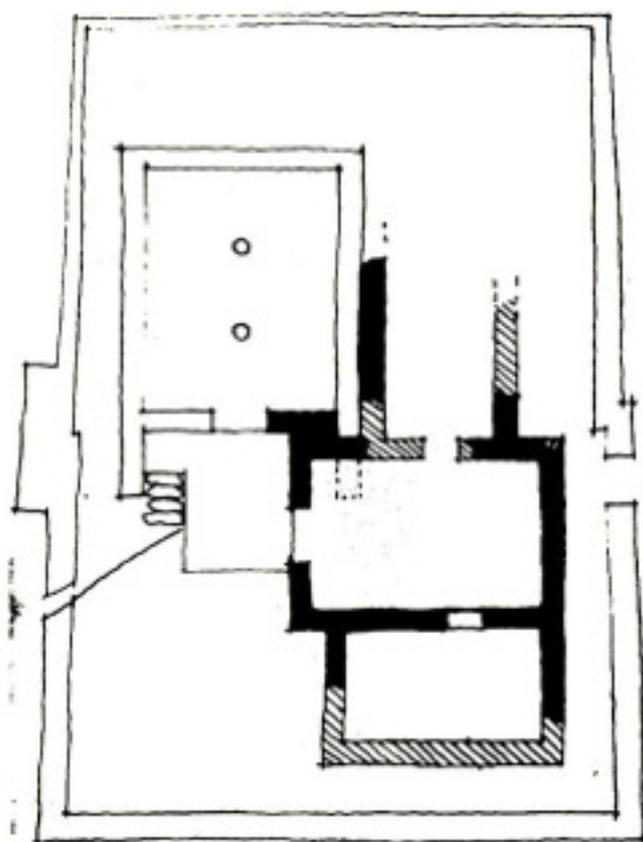
و باز هم در قرن پنجم است که هرودوت بنا بر روایات مختلف به ایران سفر نمود و تاریخ مشهور خود را نوشت. و نیز فرار و پناهندگی می ستوکل به ایران و بالاخره تعریف و توصیف لی زاندر اسپارتی از باغها و قصرهای کوروش کبیر از مدارک ارزنده تاریخ در مورد وجود این ارتباطات معنوی دو ملت است.

یونانیان در موارد بیشتر دیگر از فرهنگ هخامنشیان مایه گرفتند چنانچه در اساس فلسفه آمپدوکل کاملاً این اثر قابل ملاحظه و دقت است و نیز زبان یونانی بخصوص در قرن ۵ قبل از میلاد از تأثیرات زبان ایرانی بی بهره نمانده است. و نیز همین تأثیرات لهجه و زبان معماری با فضای پرشکوه هخامنشی (غیرممکن است کسی بتواند ادعا کند) که در هنرمندان و خلاقان یونانی اثر نگذاشته چنانچه باید خاطر نشان نمود که تأثیر معماری هخامنشی در مشرق بعین در تمدنهای آسیای همجوار و دور از آن قابل مشاهده و بعین مورد شناخت همگان است.

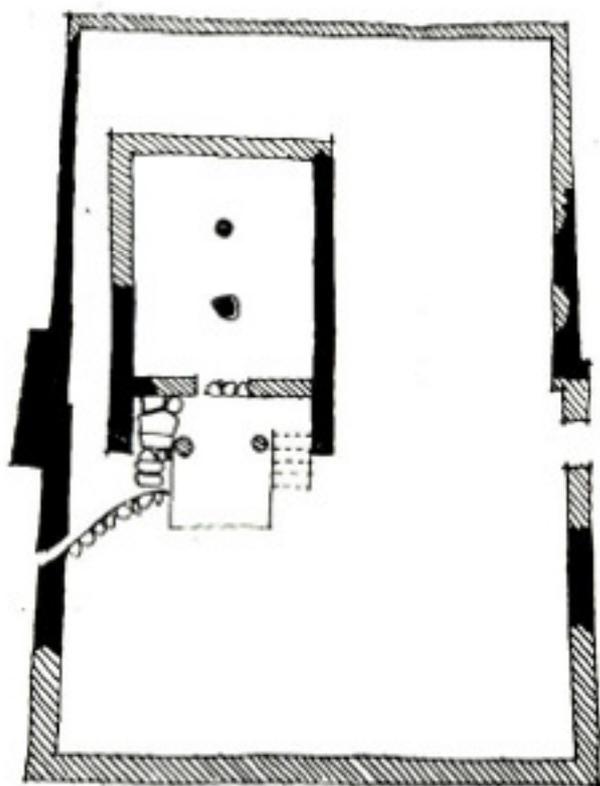
انتشار و بسط توسعه فرمهای جدید معماری در سواحل آسیای صغیر نیز شاهد همین مدخلت گرایش به شکستن فرم یک پارچه و با یک شکلی سبک دوریک با کمک فرم چند شکلی سبک یونیک میتواند بیان قانع کنندهای در انتخاب و اخذ نحوه های جدید در توسعه معماری از راه روابط آن مردمان یا سرزمین مشرق و تمدن هخامنشی باشد.

گذشته از مخالفتهایی که در بحث اصالت و منشاء سبک یونیک وجود دارد، جای هیچ گونه شك و شبهه نیست که وجود سرستون یونیک بسیار دقیق و کامل در حدود قرن ۷ تا ۶ قبل از میلاد در ناحیه کردستان ایران و قیز قبان در خاک عراق امروزی که همیشه جزو خاک ایران و قلب ایران آنروز بوده است دلیل بزرگی بر نفوذ و جابجائی این سبک از شرق به غرب بوده است. و نیز میتوان گفت عناصر جدیدی که در معماری یونیک آسیای صغیر وارد شده فقط اثر الکتیسیم (اختلاط سبکها) توسط هخامنشیان بوده مثلاً ستونهای زوج

توسعه ساختمانی در اواخر دوران مینها

بنای مگارن از عهد مینها

0 5 10 M

دالانها و کولونادهای معابد این سرزمین شاعدی از این تاثیر هنر هخامنشی در سرزمین یونان آروز است .

در اینجا منظور منشاء تیبهای مختلف عناصر معماری یونان نیست و بهمین دلیل بحثی در مورد وجود سالنهای متعدد هیپوستیل در یونان باستان نخواهد شد زیرا یونانیان از هر کجا اثری و فرمی دریافت کردند آنرا چنان با سلیقه ظریف و جالب خود تغییر شکل دادند که مسئله تقلید در آن مطرح نیست. مسلما نمونههای معماری ارائه شده توسط هخامنشیان جهت هدایت یونانیان بطرف فرمهای متغییر و متنوع و پیچیده کافی نبودند .

وضعیت فرهنگی و هنری در آتن که قلب و شریان یونان آروز بوده ، پس از فتح و پیروزی بر هخامنشیان یعنی بعد از ۴۴۹ قبل از میلاد تجدید و تازه میگردد .

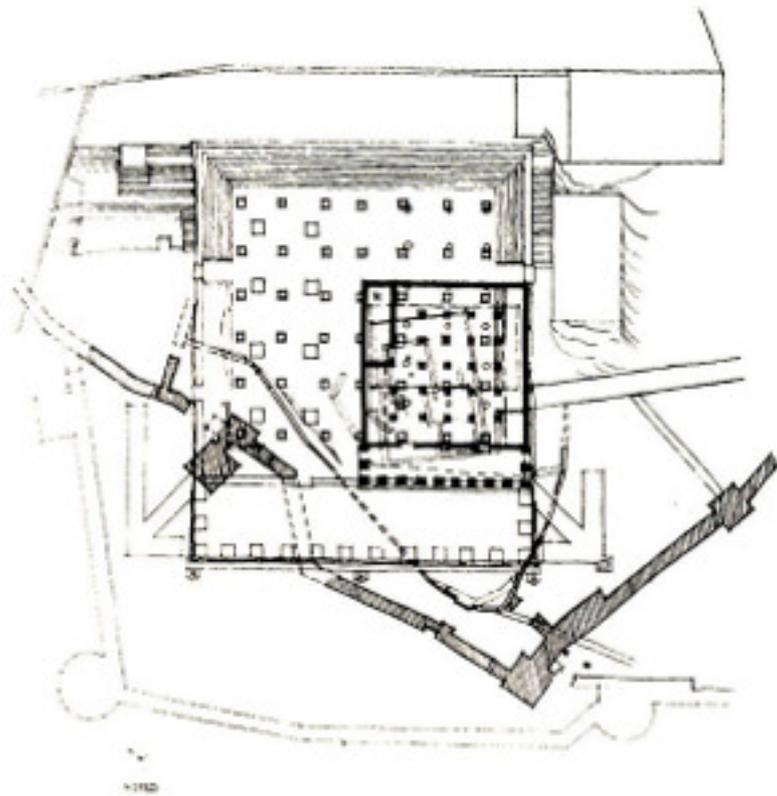
فقط در زمان پریکل معماری آتنی از آن فرم خشک سبک دوریک که بطور سنتی بمدت يك قرن و نیم حفظ شده بود بیرون آمد .

ضمنا باید خاطر نشان کرد که درست پس از تاریخ فوق است که یونانیان در داخل معابد خود ستونهای متفاوت با ستون های بیرونی بکار بردند ، در صورتیکه در کاخهای آپادانا در ایران این رسم قبلا متداول بوده است . و نیز برای اولین بار در این تاریخ است که فرمهای جدید سبک یونیک وارد آتن میگردد .

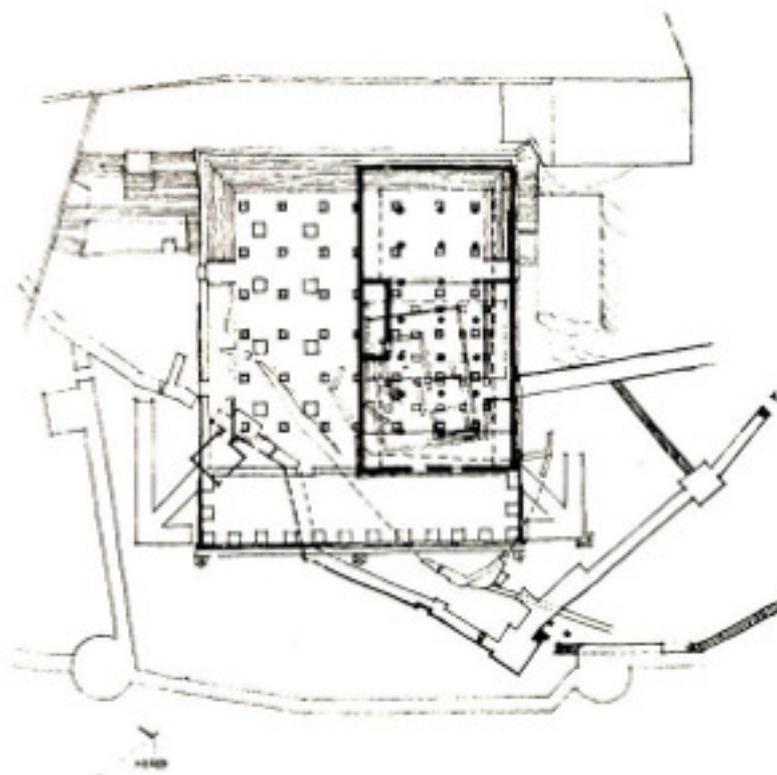
و باز هم در زمان پریکل است که بکار بردن ردیف ستونهای دوریک در روی دو طبقه در داخل معابد متروک میگردد . بخصوص در این دوره است که تجدید فرمها و توسعه در معماری با روابط و تناسبات جدیدی مطرح میگردد و کشیدگی و ارتفاعات در ستونها تشدید میشود .

معبد آپولون ایپکوریان در باس که متعلق به ایکتینیوی بزرگ سازنده پارتنون است بطور واضح و بسیار روشنی تفاوت شخص در کشیدگی به بالا و ارتفاع و تناسب جدید نسبت به معابد دوریک قبل از خود دارد و این بعقیده ما فقط تاثیر و الهامی است که معماری هخامنشی که این نسبتها در آن بخوبی قابل درک است روی معماری یونانی بخشیده است .

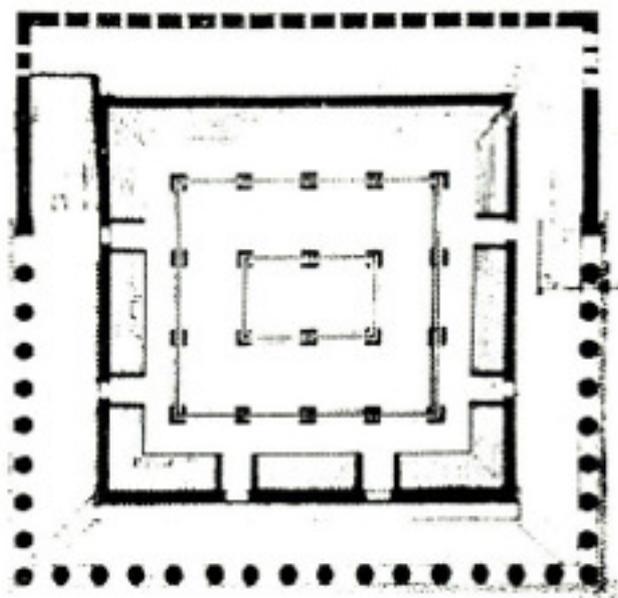
يك بنای بخصوص را میتوان بعنوان شاهد بارز وارزندهای از این تردیکی یونانیان به هخامنشیان و الهام بخشی آنان از هنر معماری ایرانی در مورد فرمهای جدید و کشیدگی آن بعنوان مثال ذکر نمود . و آن معبد تلستریون اولیس شاهکار ناتمام ایکتینیو میباشد ساختمان وسیعی که از طرف او همانند آپادانا طرح ریزی شد دارای فرم

اسکیس تلستریون TELESTERION

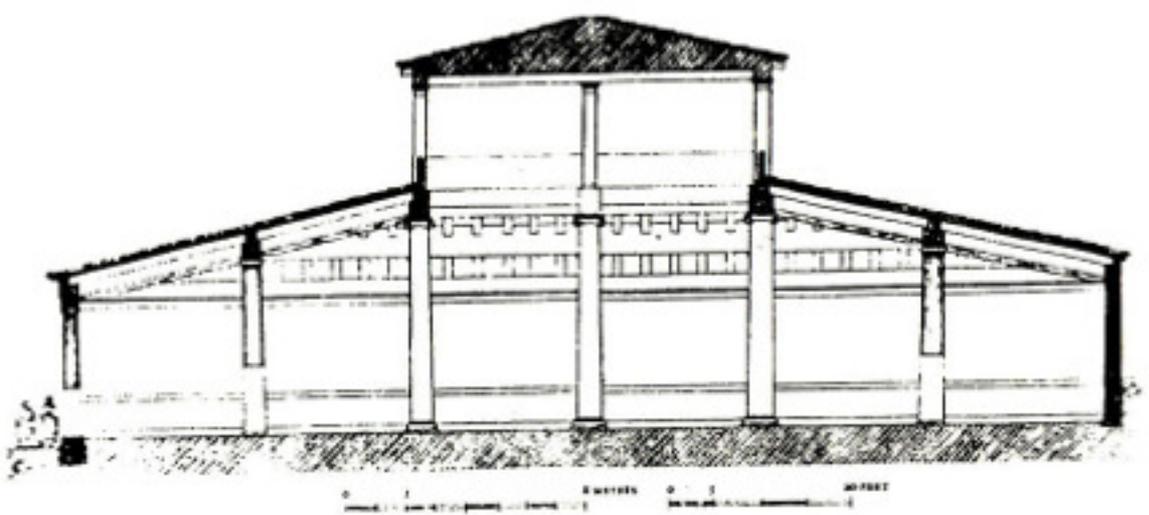

اسکیس از تلستریون از عهد سیمونیان

چهارگوش (مربع) و در سالن هیپوستیل درهای دویل ورودی (ورودی مضاعف) و بخصوص وسعت بیحد و حصر و تازه آن محیط که متأسفانه اجراء نگردید ولسی خصوسیات ایرانی آن غیرقابل انکار است. و شاهی است بسیار بسیار ارزنده و کشفیات مستند از نفوذ معماری هخامنشی بر معماری یونانی .

بنای فوق الذکر درمناصبه با تشریون پزیرتر ۴ برابر شده و فضائی چنان وسیع با اشغال نموده که در تمام یونان بزرگ آنروز نظیر آن هرگز وجود نداشته است . یکپارچگی در سبک ایجاب میکرده که نقشه ایکتیون در فضای داخل معبد ردیف ستونهای

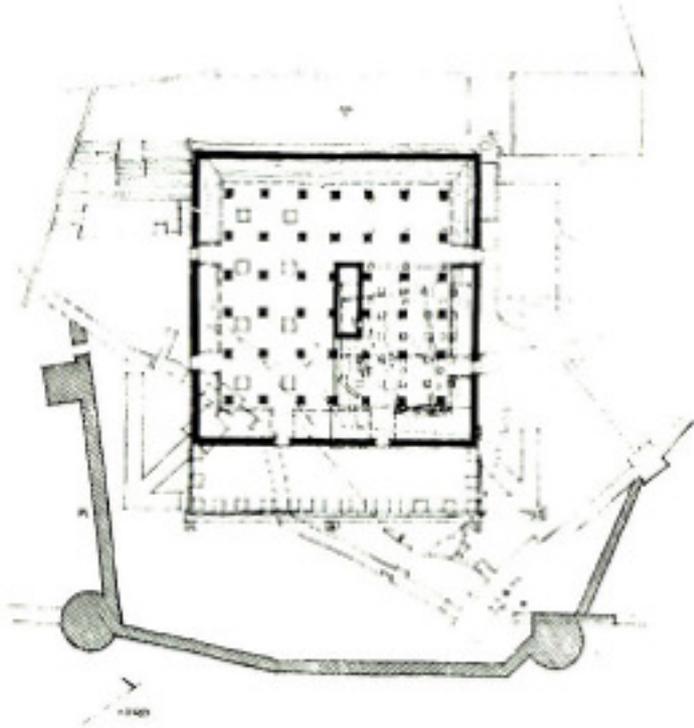

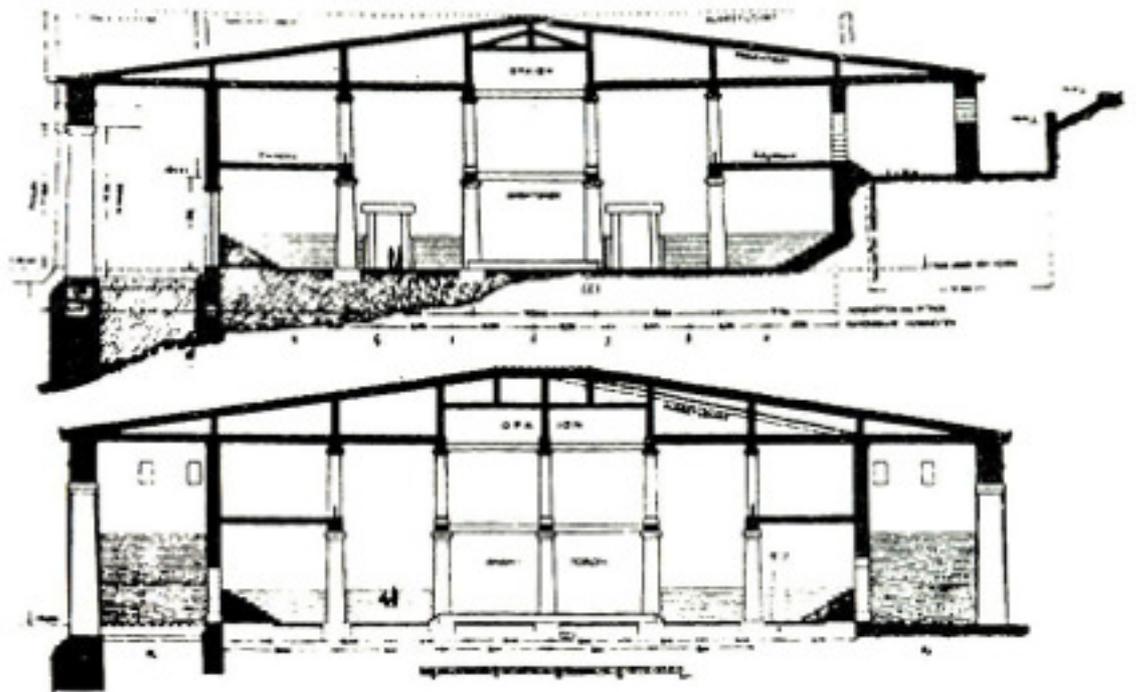
اسکیس از بنای (Telestion) از دوره پریکل پلان فاز اول .
مقطع عرضی از نقشه طرح شده توسط ایکتیون
نقشه طرح شده توسط ایکتیون (بعقیده نواک)
پلاستیکی

بنا، تکه داشته باشد و از دو طبقه ستونروی هم اجتناب گردیده است و برخلاف بازسازی که محقق معروف نواک از معبد کرده ستون مضاعف روی یکدیگر در این معبد بکار رفته است .

در هر صورت نقشه این معبد تاریخ پراز ماجرائی را سپری نمود و هرگز بطور کامل اجرا نگردید و این خود شاهد و گواهی است بر عظمت بیحد و حصر آن و راه حل جدیدی که مشکلات فراوانی در راه اجراء بوجود آورده است .

باید در نظر داشت که این تحولات و اتفاقات در مورد اجراء نقشه تشریون نیز دیگر گواهی است بر اینکه مرتباً در مسند زمان اجرای آن یونیان از خارج سرزمین خود از تمدن ایرانی الهام میگرفتهاند و هر آن عقیده آنها در مورد طرح نقشه و تکمیل آن دچار تجدید نظر میگرددیده است و بالتلیجه تغییرات متعدد در فرم معبد (طبق عکسها و دسزهای موجود) مشاهده می گردد .

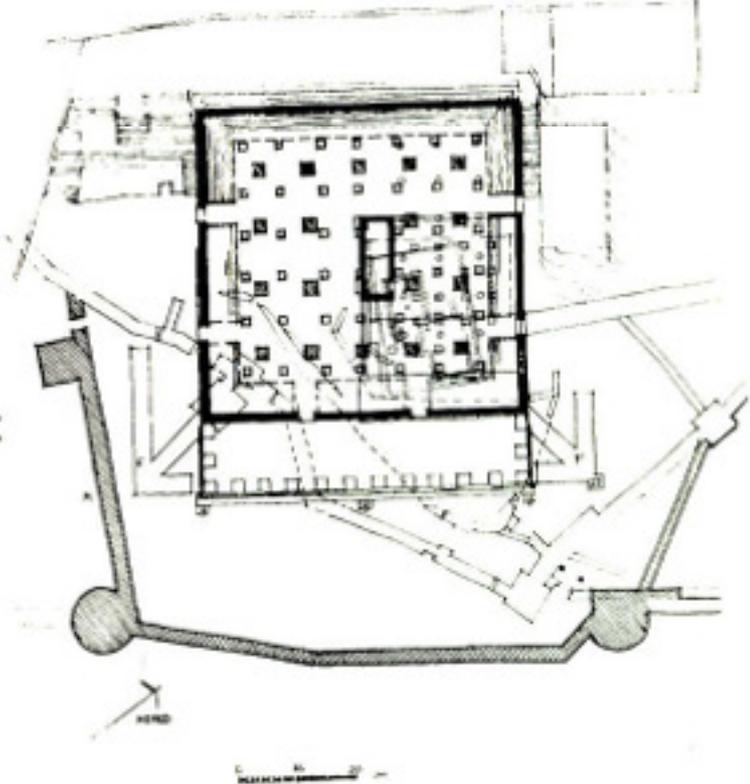
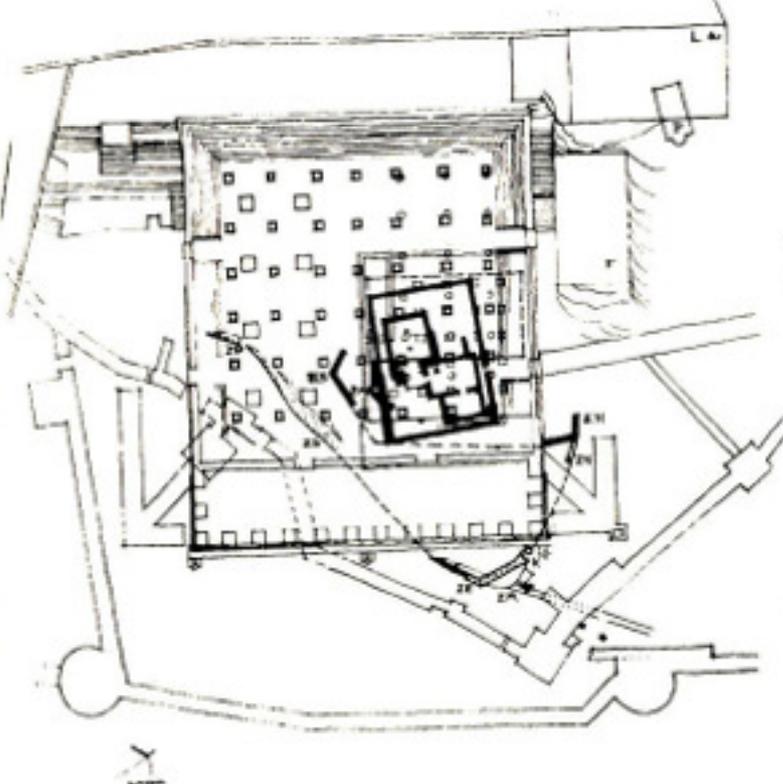

مقطع طولی از نقشه طرح شده توسط ایکتینو (بعقیده نواک)

محققین دنیا این مطلب را باید بپذیرند که هنرهای یونانی و بخصوص معماری آن شکفتگی و تجدید حیات خود را در دوران کلاسیک مرهون نفوذ و تاثیر هخامنشیان است و بخاطر این نفوذ است که آنان توانستند لهجه و بیان معماری خود را به نحو احسن جامعه حقیقت پوشند و بطریقه آزادانه و متنوع آنرا عرضه کنند.
پرفسور گولیلمو آنجلیس دسا
رضا کسالی دکتر آرشیتکت

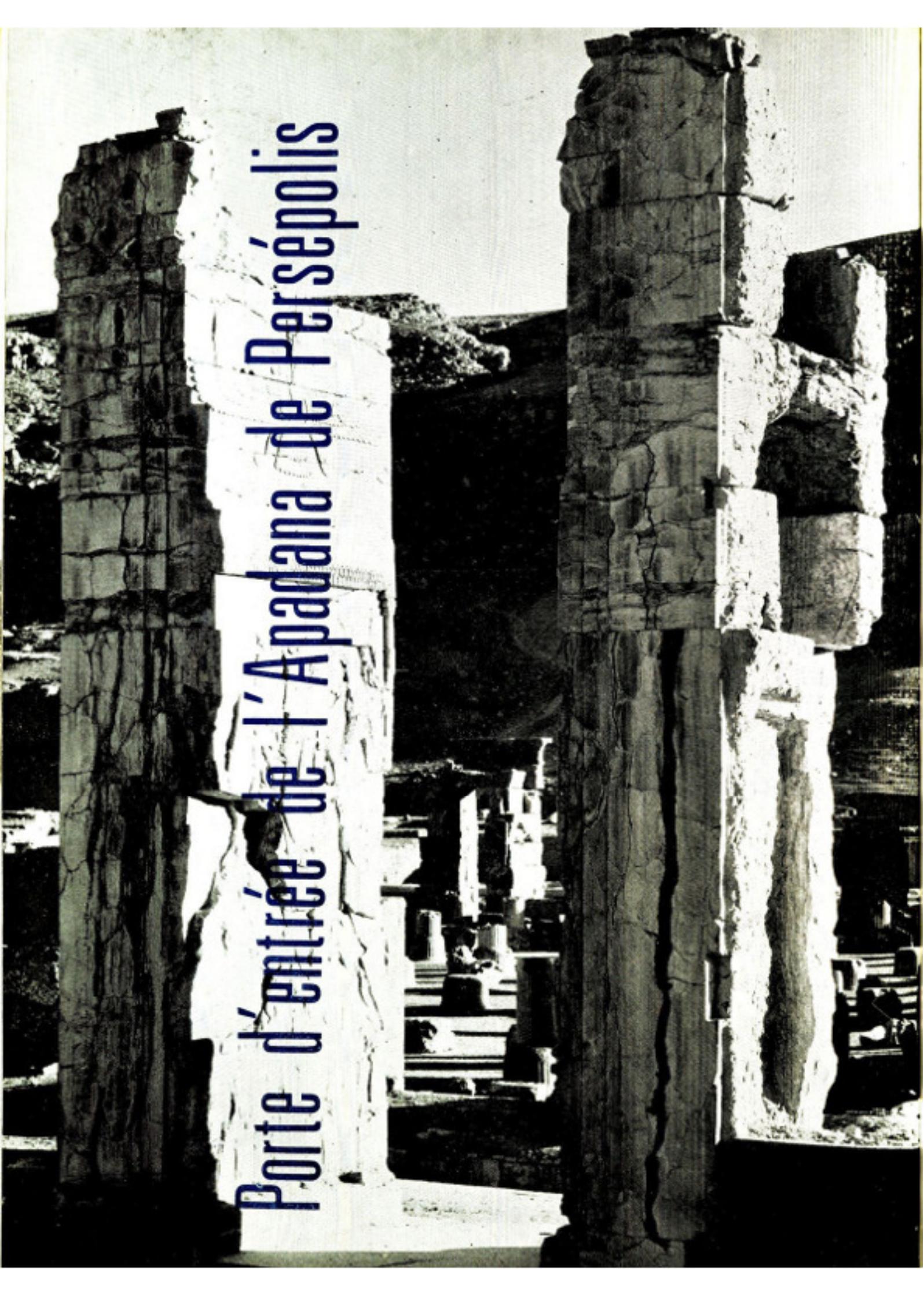
به بحث خود چنین خاتمه میدهیم که بناهای پرشکوه هخامنشیان که باعث بساز شدن افق جدیدی در برابر یونانیان گردید بدون شك اثرات خود را در بسط و توسعه معماری یونانی که در آثرمان بکلی عتب مانده بود برجای گذارد.
قطع پس از ایجاد روابط با ایرانیان بود که یونانی ها در معابد خود شیرینی روحیه و گرمی حالت را با دادن تناسب کشیده هخامنشی به بناهای خود ارزانی داشتند

۱۱ - اسکس از قسمتهای الحاقی و دخالتهای انجام شده در قرن چهارم.

۱۰ - اسکس (Telesterion) از عهد پریکل پلان از فاز دوم

Porte d'entrée de l'Apadana de Persépolis

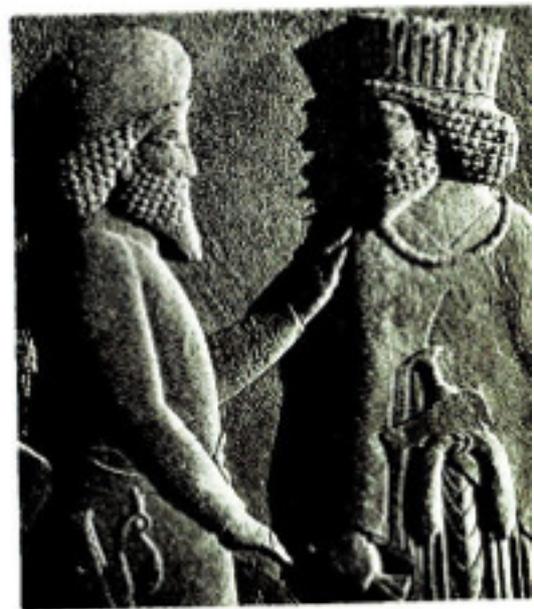

دو نفر از افراد ملل تابعه شاهنشاهی ایران که
هدایائی تقدیم میکنند .

دو نفر از بزرگان پارسی و مادی که با یکدیگر
صحبت میکنند .

Deux représentants des peuples
de l'Empire perse apportant
des offrandes .

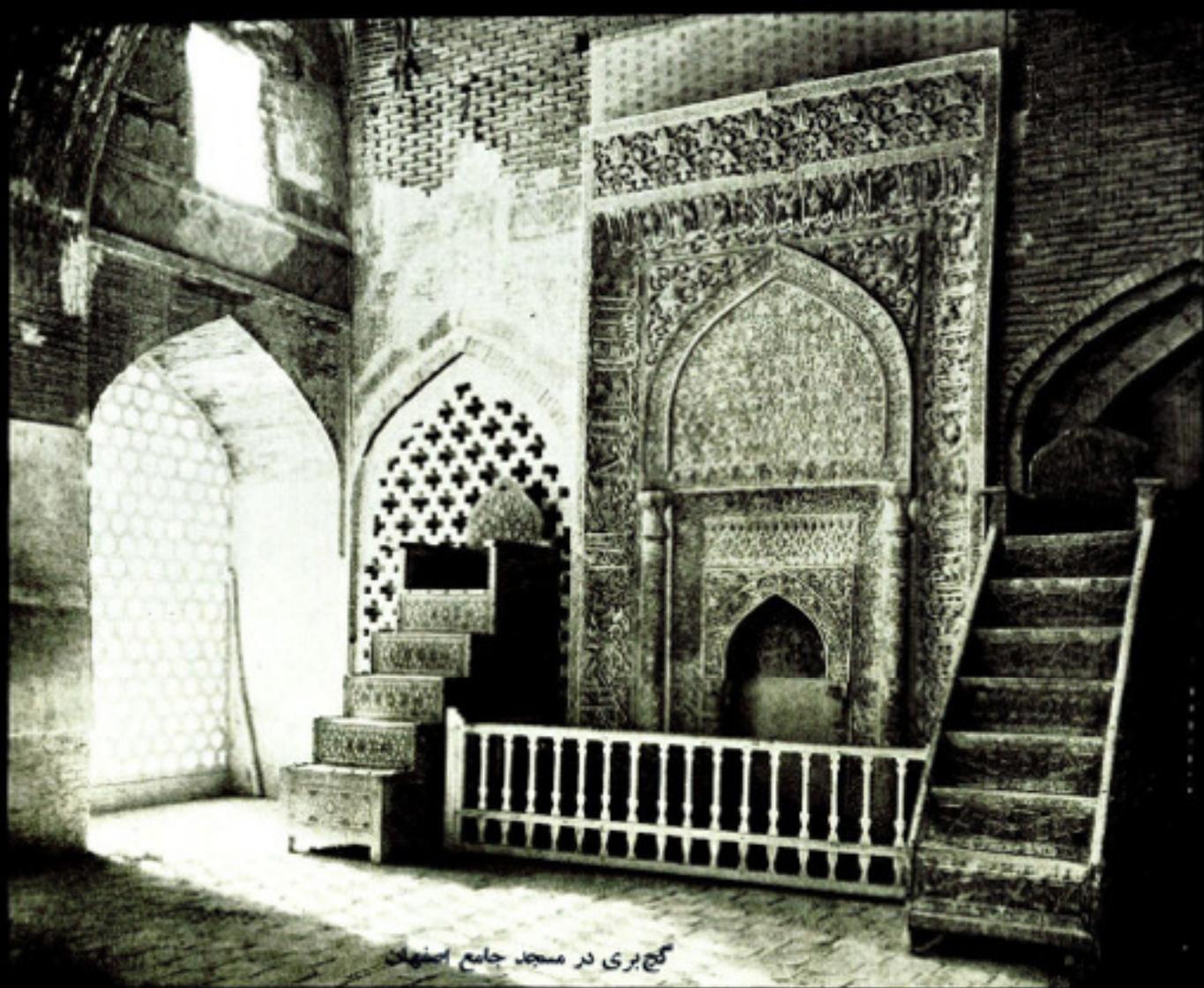

یکی از ارمنه که هدایائی
برای شاه میبرد که هدیه ظرفی
است با سر عقاب و بدنه شیر
عکس از مجموعه تخت جمشید

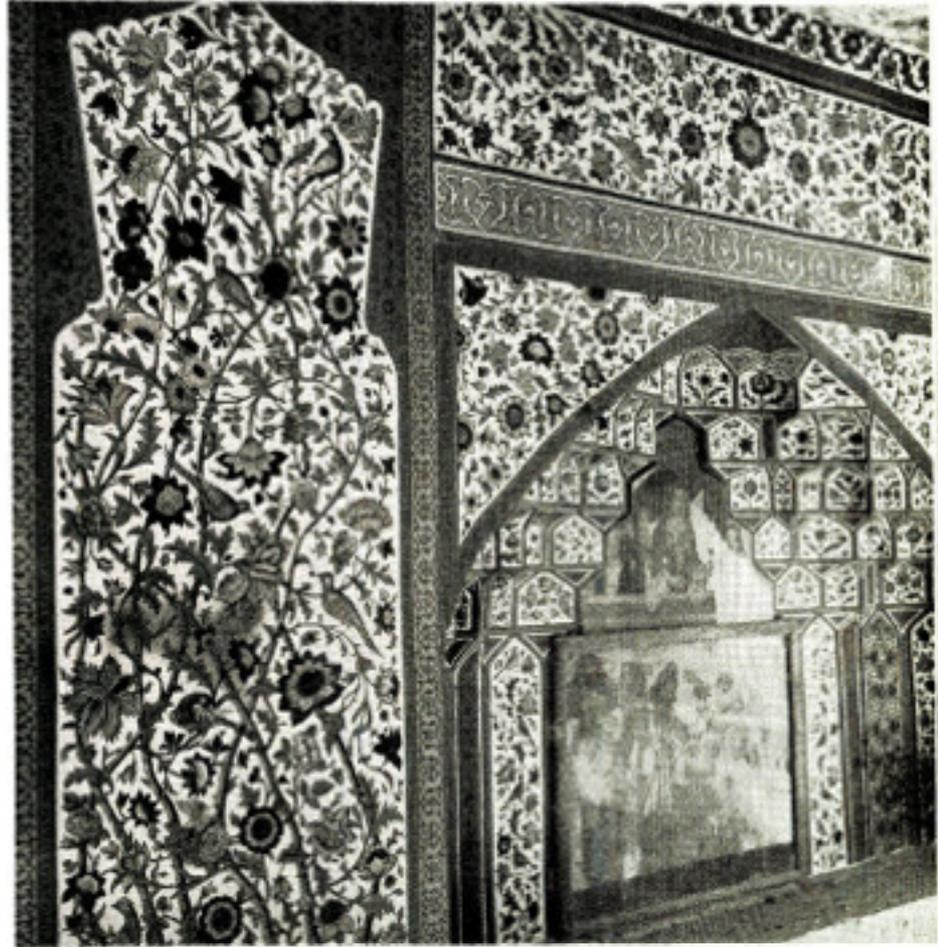

قسمتی از بدنه کاخ صدستون که ۱۴ نفر در یک سمت و ۱۴ نفر در سمت دیگر است ، این افراد که نمایندگان ۳۸ ملت هستند زیر نفوذ شاهنشاهی هخامنشی بوده‌اند - در بالای این بدنه نقش برجسته اهورامزدا دیده میشود .

Bas-relief de la salle "aux cent colonnes" avec les représentants des 28 peuples de l'Empire achéménide et la figure dominante d'Ahouramazda.

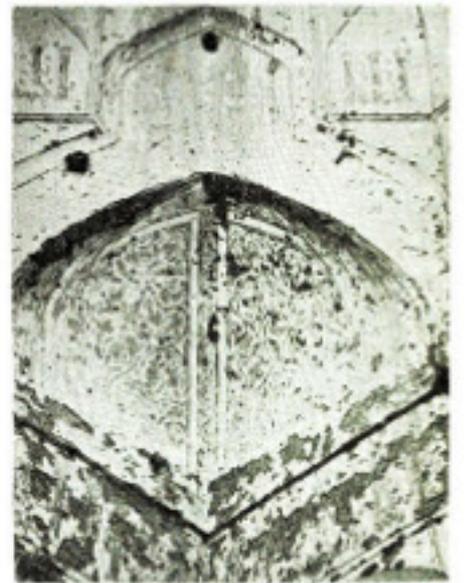

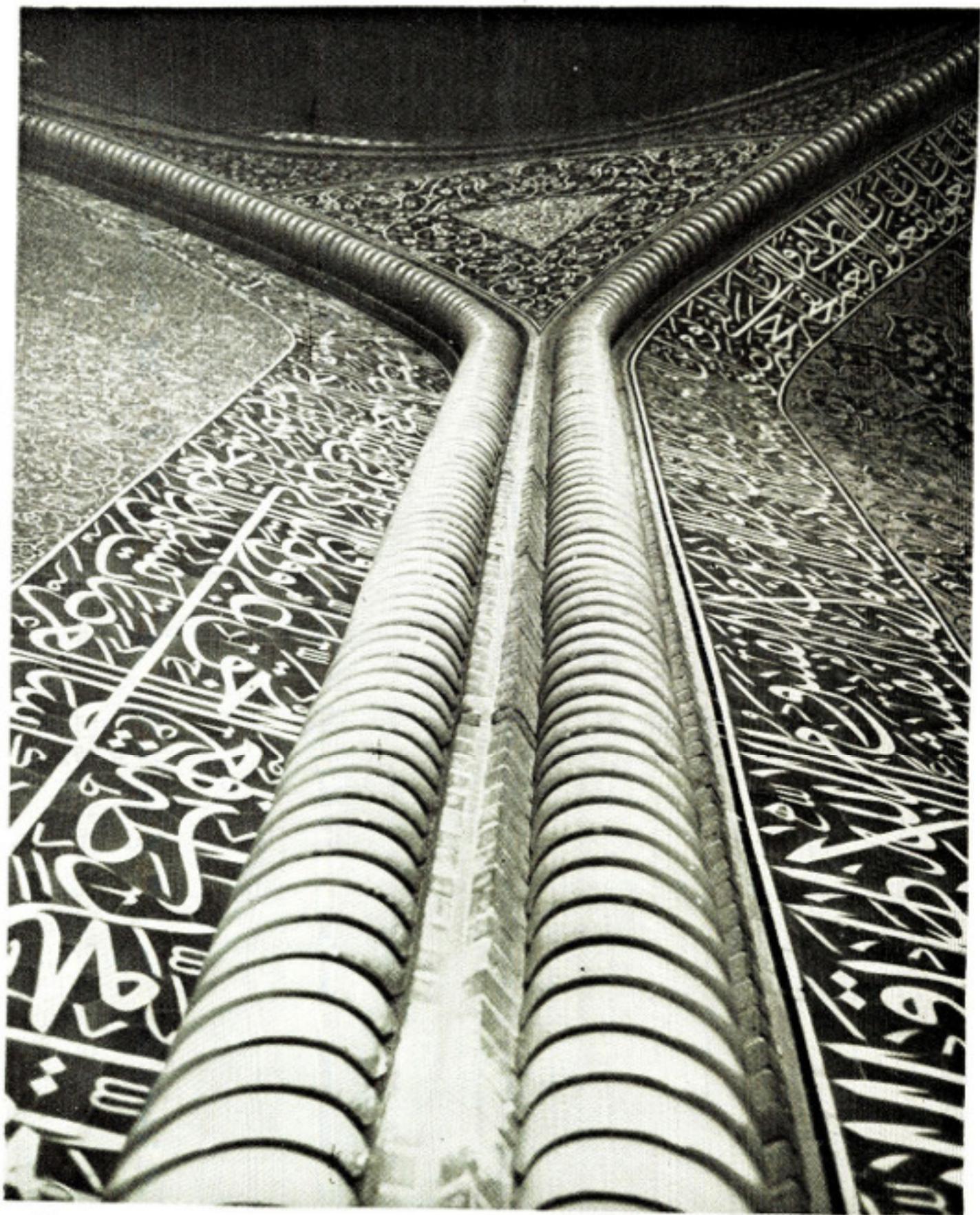
گنج بوی در مسجد جامع استهبان

چند نمونه از تزئینات گچ بری همراه با نقاشی

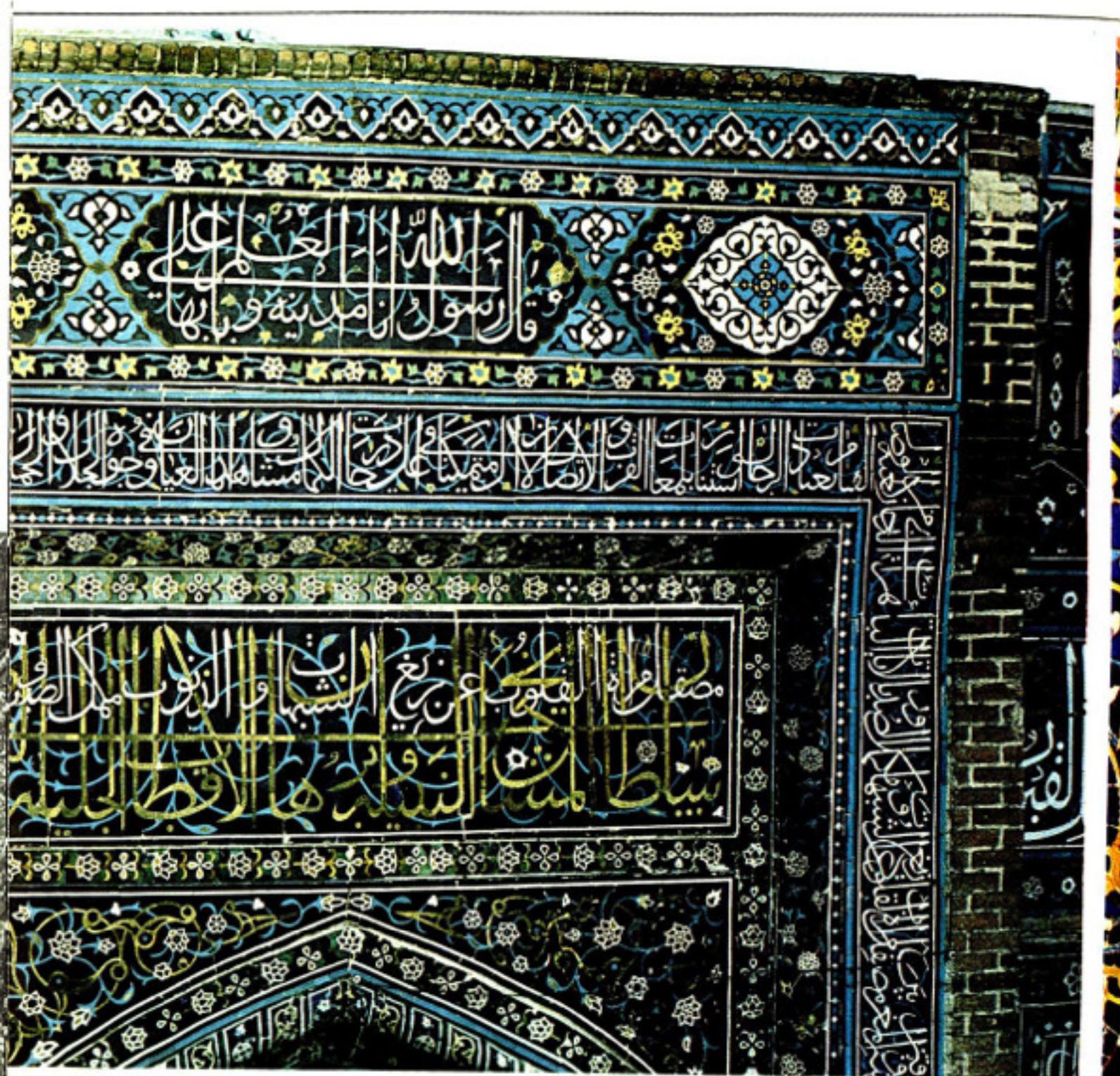
عکس زیر : شیطان مسجد وکیل شیراز
با تزئین ستون بوسیله حجاری روی سنگ

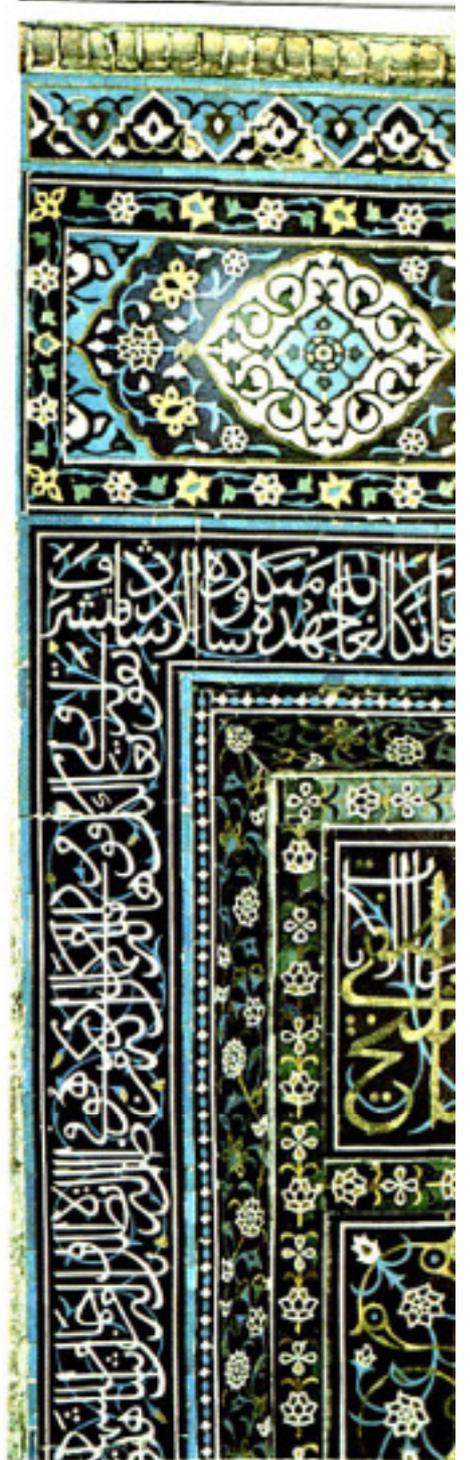
مسجد شيخ لطف الله

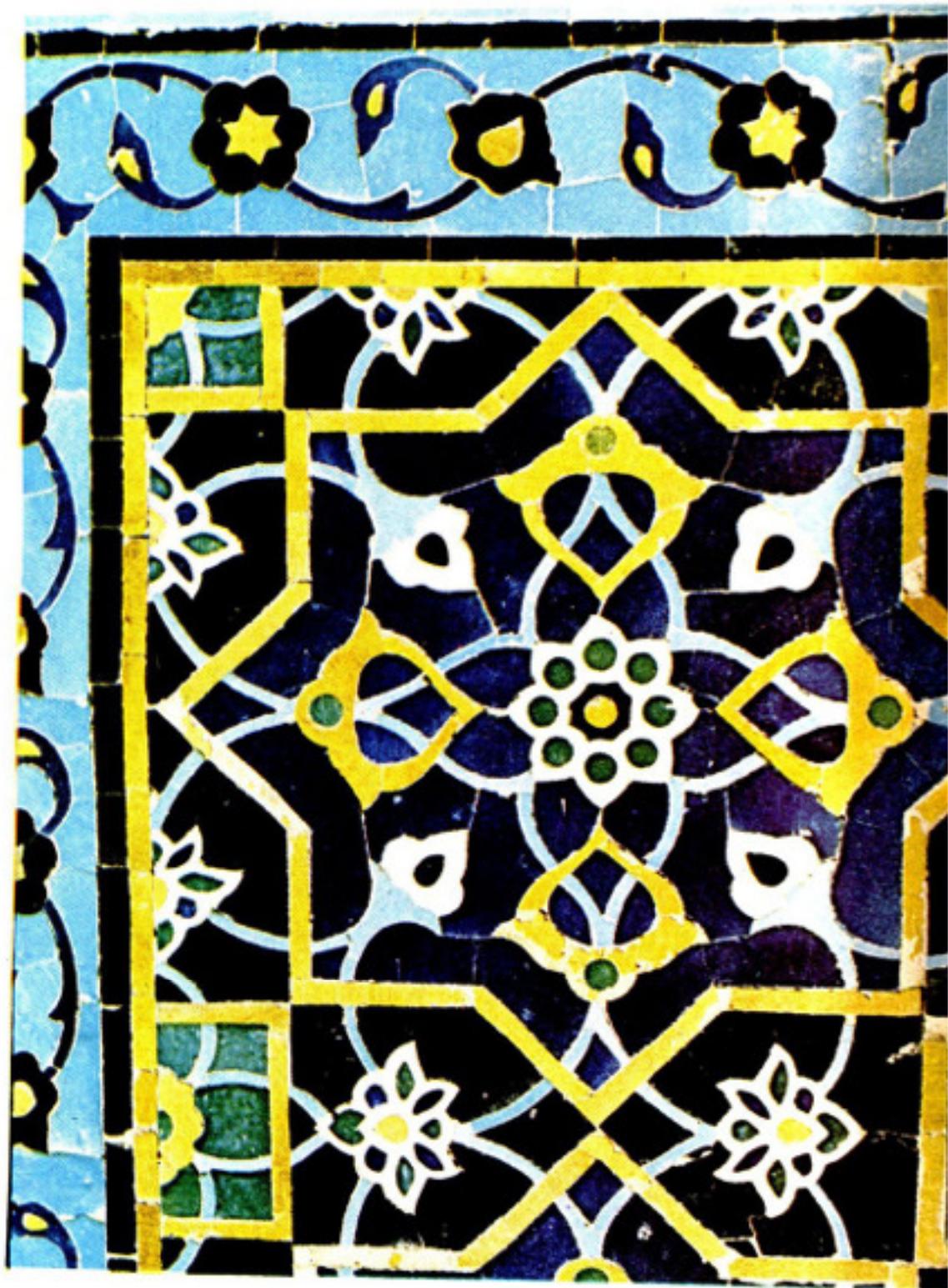
کاشیکاری در مسجد گوهرشاد مشهد

الله أكبر

کاشیکاری در بقعه شیخ صفی الدین اردبیلی

Decorative geometric border on the left side of the page, featuring a complex, repeating pattern of black and white lines.

Decorative geometric border on the bottom side of the page, featuring a complex, repeating pattern of black and white lines.